Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 881
Vineri 5 octombrie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Să fie intensificat ritmul lucrărilor de toamnă

În raionul Ploiești

Respectînd epoca optimă, însămînțînd în toamna anului trecut griul într-un teren bine pregătit și fertilizat și folosind sămînță din soiuri de mare productivitate membrii gospodăriei colective „Steaua Roșie" din comuna Șirna, raionul Ploiești, au dobîndit în acest an, cu tot timpul neprielnic, o producție de aproape 1 700 kg griu la hectar. Pe unele parcele de 20—30 ha cultivate cu soiurile Scorospelka, Triumph și Ponca, producțiile au fost și mai bune: între 2 500—2 700 kg griu la ha. Experiența acumulată i-a îndemnat pe colectiviștii din Șirna să acorde pregătirii terenului și însămînțărilor din actuala campanie o atenție deosebită.

— Avem de însămînțat în această toamnă 500 de ha cu griu și 20 ha cu orz, îmi spunea inginerul gospodăriei, tov. Constantin Neguțu. Ajutați de mecanizatorii din brigada a XIV-a de la S.M.T. Bărcănești, de sub conducerea tov. Ilie Cornea, noi avem de pe acum arate 400 ha și pregătite pentru semănat 300 ha.

Din constatările făcute pe teren cît și din discuția avută cu tov. ing. Neguțu, a reieșit că pe măsură ce se eliberează și ultimele suprafețe de cocenii de porumb, tractoriștii zoresc cu pregătirea terenului. De menționat că aici arăturile se fac cu 5 tractoare și pe timpul nopții. Pentru a pregăti semințel un bun pat germinativ, după ce a fost arat, terenul a fost discuit de 2 ori si prelucrat o dată cu sapa rotativă. Avînd asigurată din vreme întreaga cantitate de sămînță (50 tone Scorospelka și 60 tone Bezostaia), care a fost primită prin schimb de la bază, sămînță ce a fost în prealabil tratată cu granodin, tractoriștii Mihai Traian și Radu Ștefan, au avut posibilitatea să însămînțeze pînă în prezent peste 100 ha cu griu. Cele 20 ha cu orz au fost semănate mai din vreme. Pentru a dobîndi la anul o producție cît mai mare colectiviștii din Șirna au fertilizat tot terenul, dînd cîte 200 kg superfosfat la ha. În același scop griul se însămînțează după cele mai bune premergătoare. Astfel, cea mai mare parte se însămînțează după porumb și leguminoase, și numai 150 ha se va semăna după griu. La ha se dau cîte 215 kg sămînță de griu din soiul Scorospelka și cîte 225—230 kg din soiul Bezostaia.

Mulțumitor se desfășoară acțiunea de pregătire a terenului și însămînțările și în gospodăriile colective din Dumbrava, Tîrgșorul Vechi, Gherghița, Aricești Rahtivani, Urlați și Cătunu, unde s-au însămînțat, pînă zilele trecute, suprafețe cuprinse între 100—150 ha.

Pînă în prezent au fost executate arături pentru însămînțările de toamnă pe o suprafață de 8 138 ha. La acestea se mai adaugă cele 3 940 ha arate din vară și care au fost prevăzute a fi însămînțate acum în toamnă. În total sînt deci arate 12 078 ha, din care peste 4 600 sînt de pe acum gata pregătite pentru a fi însămînțate. Totodată sînt fertilizate cu îngrășăminte naturale și chimice peste 2 250 ha. Dacă avem în vedere că pînă acum cîteva zile fuseseră însămînțate circa 1 000 de hectare, reiese că pe ogoarele gospodăriilor colective din raionul Ploiești nu s-a lucrat cu întreaga capacitate a utilajului, că viteza de lucru planificată nu a fost zilnic realizată.

Epoca optimă pentru însămînțările de toamnă în raionul Ploiești este cuprinsă între 25 septembrie și 20 octombrie. Ce i-a oprit oare pe colectiviștii din Ciupelnița, Balta Doamnei, Frasin, Cornești și Buda Palanca, de exemplu, să nu înceapă încă însămînțările de toamnă, mai ales că dispun de suprafețe pregătite în acest scop? Neîngăduit de încet se desfășoară lucrările de însămînțări și în gospodăriile colective din Albesti Paleologu, Bilciurești, Cioceni, Dărmănești și Finta, care au de însămînțat în actuala campanie între 200—755 de hectare și unde s-au însămînțat abia cîte 10—31 ha.

La întîrzierea însămînțărilor de toamnă din raionul Ploiești, contribuie și faptul că **recoltarea culturilor tîrzii este mult tărăgănată.** Astfel, din cele 1 193 de ha cultivate cu sfeclă de zahăr, pînă de curînd, nu fuseseră recoltate nici jumătate. De asemenea, din cele 29 201 ha cu porumb pentru boabe se recoltaseră doar 16 183 ha. Mult rămase în urmă cu recoltatul porumbului sînt îndeosebi gospodăriile colective din Frasin, Bilciurești, Finta, unde realizările nu depășeau 15—16 la sută. Ceva mai mult, pînă la data de 27 septembrie gospodăriile colective din Buda Palanca, Cioceni și Dărmănești, nici nu începuseră recoltatul porumbului.

Gospodăriile colective rămase în urmă au datoria să folosească fiecare zi și ceas cu maximum de randament atît la recoltări cît și la însămînțarea culturilor de toamnă. Folosindu-se chibzuit utilajul existent, în raionul Ploiești există posibilități ca însămînțările de toamnă să fie terminate la vreme.

ION LEȘEANU

În raionul Pașcani

În raionul Pașcani ca de altfel și în celelalte raioane ale regiunii Iași, lucrările agricole de toamnă se desfășoară din plin. Astfel, în cele mai multe unități agricole, eliberarea suprafețelor de teren destinate însămînțării griului de toamnă se apropie de sfîrșit. În raionul Pașcani, de exemplu, pînă la 29 septembrie, se recoltaseră culturile de toamnă de pe o suprafață de peste 15 600 de hectare din care mai bine de jumătate au și fost pregătite. Paralel cu eliberarea și pregătirea terenului, colectiviștii au transportat în cîmp peste 7 000 de tone de îngrășăminte naturale și chimice pe care le-au încorporat în sol o dată cu arătura pentru însămînțări. De asemenea, în gospodăriile vechi s-a terminat condiționarea semințelor, iar în unitățile tinere, această acțiune este în curs de desfășurare. Pînă în prezent, din cele 3.562 de tone semințe planificate, au fost condiționate circa 2.800 tone.

Cine va fi fruntaș?

Tovarășul Nicolae Dominte, președintele gospodăriei agricole colective din Muncelul de Sus a rămas puțin mirat cînd a auzit că vecinii din Hălăucești s-au angajat într-o adunare ca să-i întreacă pe munceleni în acțiunea de semănat.

— Cum o să admitem noi — spuneau colectiviștii din Muncelul — să fim întrecuți de o gospodărie care încă n-a împlinit un an?

Întrecerea a început. Colectiviștii din Muncelul au fost primii din raion care au trecut la eliberarea terenului, reușind ca pînă la data de 29 septembrie să aibă gata pregătite cele 350 de hectare planificate a fi însămînțate cu griu. Pînă la aceeași dată ei au însămînțat 240 de hectare cu griu precum și cîteva zeci de hectare cu secară și orz de toamnă.

Nici colectiviștii din Hălăucești nu s-au lăsat mai prejos. Ei au hotărît să însămînțeze în acest an 430

P. ZBÎRLEA

(Continuare în pag. a 4-a)

Mecanizatorii din brigada a 19-a a S.M.T.-ului Hemeiuș, regiunea Bacău, au început din vreme însămînțările de toamnă la gospodăria colectivă Berești-Bistrița, raionul Bacău. Ei au pregătit bine terenul, știind că de acest lucru depinde în mare parte obținerea unor recolte bogate la hectar.

Foto: LUCIAN CURSARU

Gata cu recoltatul florii-soarelui și porumbului

Colectiviștii din satul Cornița, raionul Filiași, muncind cu hărnicie au terminat recoltatul florii-soarelui de pe cele 28 de hectare și a porumbului de pe suprafața de 189 de hectare.

Datorită lucrărilor de bună calitate, (arături adînci la 30—32 cm, semănat la timp optim, executarea prașilelor manuale și mecanice) în ciuda timpului neprielnic, gospodăria a obținut o recoltă de 2.580 kg de porumb boabe la hectar, depășind astfel producția planificată.

În fruntea muncii de recoltare a porumbului s-a situat brigada a II-a de cîmp condusă de Ion Rusu.

Ing. MIRCEA ZAHARIA
corespondent

Zoresc însămînțatul griului

Experiența anilor trecuți le-a arătat colectiviștilor din Cindești, raionul Buhuși, că însămînțarea la vreme și în terenuri bine pregătite, aduce sporuri însemnate de recolte. De aceea, ei s-au pregătit temeinic și pentru această campanie. Din cele 350 hectare ce vor fi însămînțate cu griu și secară au și fost pregătite pentru semănat de către mecanizatorii Alexandru Muscalu, Alexandru Vișan și Vasile Gherasim, de la S.M.T. Podoleni, peste 200 hectare.

Zilele acestea a început și semănatul. În primele 3 zile au fost însămînțate 70 hectare cu griu. Mecanizatorii zoresc în continuare executarea lucrărilor de pregătire a terenurilor și însămînțările.

TACHE VASILACHE
corespondent

Însămînțatul griului pe ogoarele gospodăriei colective din Dragodana, raionul Găești, regiunea Argeș

VIZITA TOVARĂȘILOR GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ ȘI ION GHEORGHE MAURER ÎN INDONEZIA

Pe aeroportul Kemajoran din Djakarta, la sosirea solilor poporului romîn Telefoto Agerpres

În dimineața zilei de 2 octombrie tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, împreună cu tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri și, Corneliu Mănescu, ministru al afacerilor externe, au adus un omagiu luptei îndelungate a poporului Indoneziei pentru libertate și o viață mai bună, depunînd o coroană de flori la cimitirul Eroilor din cartierul Kalibata.

La ora 9, ora locală, la cimitirul Eroilor au sosit tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, precum și tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu. O gardă de onoare a prezentat onorul. La steagul indonezian, arborat în incinta cimitirului, a fost depusă o coroană de flori, pe panglica căreia se afla inscripția „Eroilor revoluției indoneziene din partea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej". A fost intonat imnul indonezian pentru eroi. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a semnat în cartea de onoare.

Din cartierul Kalibata oaspeții romîni s-au îndreptat în mașini spre centrul orașului.

La ora 11, la Istara Negara, reședința oaspeților romîni, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer si Corneliu Mănescu, au primit vizita unor înalți demnitari indonezieni.

Cu acest prilej, între conducătorii statului romîn și demnitarii indonezieni a avut loc un schimb de vederi în legătură cu problemele dezvoltării relațiilor economice și culturale între Romînia și Indonezia.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Seara, la orele 18,45, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu au făcut o vizită președintelui Sukarno, la reședința acestuia — palatul Merdeka. Oaspeții au fost întîmpinați de președintele Sukarno, de J. Leimena, ministru prim ad-interim, și de Subandrio, locțiitor al ministrului prim, ministru al afacerilor externe.

Președintele Sukarno a conferit tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cel mai înalt ordin indonezian: „Steaua Republicii Indonezia, clasa I-a", tovarășului Ion Gheorghe Maurer „Steaua Republicii Indonezia, clasa II-a", iar tovarășului Corneliu Mănescu același ordin clasa a III-a. Conducătorii de stat ai Romîniei au mulțumit pentru înaltele distincții acordate.

Președintele Sukarno a oferit apoi în cinstea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej un banchet la palatul Merdeka. Au participat, de asemenea, tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu.

Oaspeții romîni, împreună cu înaltele personalități indoneziene, în frunte cu dr. Sukarno, au participat la un spectacol care a cuprins dansuri populare indoneziene, din Iava, Sumatra și Bali.

Printre oaspeți la spectacol a participat și o delegație din Irianul de vest.

La sfîrșitul spectacolului tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer au oferit flori artiștilor indonezieni.

★

DJAKARTA 3. — De la trimisul special al Agerpres, Ion Gălățeanu:

Cea de-a treia zi a vizitei pe care o face în Indonezia tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu, a fost consacrată vizitării marelui șantier al hidrocentralei de la Djatiluhur, unul din principalele obiective ale planului de opt ani al Indoneziei.

Împreună cu înalții oaspeți romîni la Djatiluhur a sosit președintele dr. Sukarno, precum și Ahem Erningradja, ministrul muncii, Kadarusman, ministru al procuraturii, Ichsan, secretar de stat, generalul de brigadă Ibrahim Adjie, comandantul teritorial al Jawei de vest, Mashude, gu-

(Continuare în pag. a 4-a)

250.000 de lei venit bănesc din culturile intercalate

Anul acesta colectiviștii din comuna Vutcani, regiunea Iași, au însămînțat fasole și bostani în cultură intercalată pe toată suprafața de 1.150 hectare cultivată cu porumb. Ei au acordat o mare atenție atît semănatului, cît și lucrărilor de întreținere, ceea ce a făcut ca plantele să se dezvolte bine și să dea rod bogat.

Pe la jumătatea lui august, colectiviștii din Vutcani au început să recolteze fasolea de prin porumb, obținînd o producție de peste 10 vagoane de fasole boabe.

Valorificînd pe bază de contract o parte din această cantitate de fasole, colectiviștii din Vutcani au obținut un venit suplimentar de peste 250.000 de lei.

Totodată, gospodăria a obținut și cîteva vagoane de bostani și mii de kg de teci și vreji de fasole, pentru hrana animalelor.

Z. PETRE

Învățăminte de preț de pe urma loturilor demonstrative

În toamna anului 1961, gospodăria agricolă colectivă Jiana Mare, raionul Vînju Mare, a primit pentru însămînțat, soiurile San Pastore, Nr. 301 și Skorospelka. Pentru a vedea care din aceste soiuri dă cea mai bună producție în condițiile de sol și climă de la Jiana Mare, președintele gospodăriei, tov. Petre Popescu, a organizat cîte un lot demonstrativ pentru fiecare din aceste 3 soiuri. Astfel, din fiecare soi s-a semănat o suprafață de cîte 1 hectar. Însămînțarea s-a făcut în timpul optim, în teren bine pregătit. Primăvara, loturile demonstrative au fost grăpate, toate odată, iar în timpul vegetației s-a plivit de buruieni. Recoltarea s-a făcut la coacerea deplină. Treieratul s-a făcut cu combina, dîndu-se toată atenția să nu se risipească boabele, iar combina a fost bine curățată după treierarea fiecărui soi.

Rezultatele au fost așteptate cu interes de către toți colectiviștii. Soiul cu producția cea mai mare anul trecut a fost Nr. 301, care a dat 2.680 kg, urmat de San Pastore cu 2.600 kg și Skorospelka cu 2.037 kg la hectar.

Producțiile obținute în lotul demonstrativ confirmă și producțiile obținute în cultura mare. Deși diferența de recoltă dintre Nr. 301 și San Pastore este de numai 80 kg, dacă ținem însă seama că la însămînțare la San Pastore s-a folosit cu 60 kg sămînță mai mult la ha, reiese că Nr. 301 se dovedește un soi mai rentabil pentru noi, în actualele condiții.

Pîinea făcută din soiul Nr. 301 și Skorospelka este apreciată foarte mult, ca fiind bine crescută, cu gust și miros plăcut. Pîinea făcută din soiul San Pastore însă, crește mai puțin.

Anul acesta, gospodăria colectivă din Jiana Mare, va introduce în cultură și soiul Bezostaia 1. Pentru a verifica și acest soi, noi am și pregătit terenul pentru un nou lot demonstrativ în care va fi încercat și acest nou soi, alături de celelalte vechi.

Rezultatele obținute pe loturile demonstrative ne-au ajutat să tragem concluzii privind folosirea diferitelor soiuri în cultura mare. Astfel, soiul San Pastore deși dă producții destul de bune, avînd însă calități de panificație mai scăzute și fiind mai slab rezistent la ger, se va semăna în această toamnă doar pe 100 de hectare. Dimpotrivă, soiul Nr. 301 va fi extins, pe o suprafață mai mare.

Membrii gospodăriei noastre sînt hotărîți să organizeze asemenea loturi demonstrative și la porumb în primăvară, precum și la alte culturi, căci în acest fel se vede marele aport adus de folosirea semințelor de soi.

Ing. TEOFILA LAZA
de la gospodăria agricolă colectivă Jiana Mare, raionul Vînju Mare, regiunea Oltenia

Cîteva metode privind păstrarea cartofilor

Dr. E. CONSTANTINESCU
șef de laborator,
Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice

Problema păstrării unor rezerve mari de cartofi pentru hrană, sămînță și nevoile industriei, se pune în toți anii și pentru toate regiunile agricole ale țării.

Perioada lungă de păstrare a cartofilor, de 8-9 luni în medie, cît și natura perisabilă a produsului de păstrat, impun aplicarea cu rigurozitate a unor anumite reguli de păstrare în vederea reducerii la minimum a pierderilor.

Atît la cartofii de consum, cît și la cei de sămînță, printr-o păstrare bună trebuie să înțelegem menținerea tuberculilor pe întreaga perioadă de păstrare, în stare sanitară bună, turgescentă și neîncolțită, adică menținerea în stare normală a însușirilor culinare, seminale sau tehnologice ale tuberculilor.

Reușita în păstrarea cartofilor depinde de soi, de starea sanitară a cartofilor și mai ales de respectarea regulilor tehnice de păstrare. Soiurile de cartof posedă o rezistență diferită la păstrare în raport cu sensibilitatea lor diferită la anumite boli (mana, Erwynia etc.). Astfel, soiurile timpurii, fiind în general foarte sensibile la mană, se păstrează mai greu decît soiurile tardive. Dintre soiurile timpurii, mai puțin rezistente la păstrare menționăm: Pierwiosnek și Bintje.

Cartofii atacați de mană, de înnegrirea bazei tulpinii, rîie făinoasă, etc., dau pierderi mari la păstrare și necesită o alegere prealabilă, riguroasă a tuberculilor.

Prin reglementarea principalilor factori de păstrare: temperatura, umezeala, aer, lumina, pierderile la cartof se pot menține la valoarea normală. Dintre factorii de păstrare, temperatura și umezeala joacă un rol hotărîtor. Temperatura mărește sau micșorează procesele naturale de respirație și transpirație, influențează schimbările chimice a tuberculilor, favorizează sau împiedică îmbolnăvirea, oprește sau activează încolțirea, influențează deci însușirile culinare, seminale sau tehnologice ale tuberculilor.

Temperatura optimă de păstrare a cartofilor este de 2-3 grade C. Cartofii păstrați la temperaturi ridicate se înnegresc la miez, încolțesc, iar cei păstrați la temperaturi scăzute sub zero grade C îngheață, își pierd vitalitatea și putrezesc, neputînd rezista atacului de ciuperci și bacterii. În cazul păstrării timp îndelungat a cartofilor la o temperatură în jurul lui zero grade, se produce și fenomenul de îndulcire a tuberculilor, care se datorește întreruperii respirației și transformării amidonului în zahăr. Îndulcirea se produce înainte de a îngheța cartofii, astfel că nu totdeauna cartofii îndulciți sînt și înghețați. Cartofii îndulciți, ținuți 6-7 zile într-o cameră caldă la 20-25 grade C, își recapătă gustul normal.

În ordinea importanței urmează factorul umezeală, care la o temperatură optimă de păstrare trebuie să fie de 85-90 la sută. Această umezeală este necesară pentru menținerea turgescenței normale a tuberculilor; în cazul excesului de umezeală și a unei temperaturi ridicate la păstrare, se creează mediu favorabil pentru dezvoltarea diferitelor bacterii și ciuperci, care provoacă putrezirea cartofilor.

Cartofii se pot păstra în depozite permanente (pivnițe, bordeie) sau pe locuri schimbătoare, în silozuri, gropi.

Păstrarea cartofilor în depozite permanente este potrivită pentru cartofii de consum mai ales, întrucît permite înmagazinarea și scoaterea cartofilor oricînd; se poate face mai ușor aerisirea și menținerea temperaturii optime de păstrare, permite controlul zilnic al cartofilor și înlăturarea tuberculilor stricați.

Depozitele permanente de păstrare a cartofilor trebuie să fie adîncite în pămînt ca să se poată menține mai ușor o temperatură constantă în tot cursul păstrării cartofilor (toamna, iarna și primăvara), întunecoase, uscate, cu posibilități bune de aerisire și de închidere ermetică a ferestrelor și ușilor în lunile de iarnă.

Depozitul trebuie în prealabil bine curățit, văruit și dezinfectat prin afumare cu sulf. În cazul bordeielor se va căuta să se astupe bine cu pămînt toate găurile ca să nu pătrundă în interior șoareci sau șobolani.

În depozitele permanente cartofii se așează în strat gros de 1 — 1,5 m, cît permite înălțimea depozitului ținîndu-se seama să rămînă pînă la tavan un spațiu gol de 80-90 cm. Cartofii se așează pe grătare din lănteți și nu direct pe pămînt, la o depărtare de 70-80 cm de peretele exterior al depozitului.

Cartofii destinați depozitării trebuie bine aleși în prealabil, eliminîndu-se toți tuberculii tăiați, vătămați de insecte, cu simptome de boală.

La începutul păstrării, imediat după depozitare, din cauza proceselor intense de respirație și transpirație a tuberculilor, temperatura din masa cartofilor se ridică la 15-18 grade C și trebuie să scadă treptat la 2-3 grade C. Acest lucru se realizează printr-o aerisire bună a depozitului, ținîndu-se ferestrele și răsuflătorile deschise mai ales

(Continuare în pag. a 4-a)

La gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din comuna Țepu, raionul Tecuci, a fost strînsă recolta de porumb de pe cele 320 de hectare destinate producerii a 5.000 kg. de boabe la hectar. Producția planificată a fost realizată. Acest rezultat se datorește aplicării întocmai a regulilor agrotehnice. Astfel, terenul a fost bine lucrat, s-au dat îngrășăminte naturale și chimice în cantități suficiente, s-a grăpat și prășit mecanic și manual de 2 ori și respectiv de 4 ori. În fotografie: colectivista fruntașă Maria V. Ganea, bucurîndu-se de roadele muncii în gospodăria colectivă.

Despre condiții de muncă și viață

PRINTRE MECANIZATORII DE LA S. M. T. HEMEIUȘ

Mecanizatorii de la S.M.T. Hemeiuș deservesc un număr de 70 de gospodării agricole colective din raioanele Bacău și Moinești. Incheierea colectivizării agriculturii regiunii a pus ca necesitate mărirea rapidă a numărului de tractoare al stațiunii (astăzi el se cifrează la 386), realizarea unui volum de lucrări considerabil sporit, executarea unor lucrări de calitate pentru obținerea de recolte mari la ha.

Rezultatele obținute pînă acum sînt satisfăcătoare: colectiviștii sînt mulțumiți de lucrările făcute de mecanizatori. Pe mai bine de o săptămînă, într-o seamă de gospodării colective au început însămînțările. Printre primele care au pornit cu toate forțele la însămînțat au fost brigăzile de tractoare de la gospodăriile colective din Berești-Bistrița, Săucești, Faraoani, Răcăciu și Răcăciuni din raionul Bacău, Bucești, Soloni, Ardeoani și Măgirești din raionul Moinești.

Intrucît este știut că executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole de toamnă cere din partea mecanizatorilor un efort intens, am căutat să cunoaștem, cu prilejul unui scurt raid, care sînt condițiile de viață ce le-au fost asigurate acestora.

Iată-ne în curtea mare, spațioasă a gospodăriei colective „Zorile Socialismului" din comuna Săucești, raionul Bacău. O parte din ea, bine demarcată, a fost dată brigăzii de tractoare care deservește această gospodărie. In stînga, sînt parcate tractoarele. In dreapta se află o casută cu două camere. Fără îndoială că este casa tractoriștilor. Prima cameră este nu numai dormitorul șefului de brigadă și al pontatorului, dar și un fel de birou. Pe perete este afișat graficul de lucru al brigăzii a XXII-a. In campania de vară, față de 1.935 de hantri planificați, brigada a realizat 2.250 de hantri. Despre calitatea lucrărilor efectuate de mecanizatori vorbesc și recoltele obținute de colectiviști: 2.250 kg grîu, 2.500 kg orz, 1.780 kg mazăre în medie la hectar. De asemenea, se apreciază că pe cele 60 de ha cu „porumb 5.000 kg" se va obține o producție care va depăși cu mai bine de 1.000 kg la hectar cifra planificată.

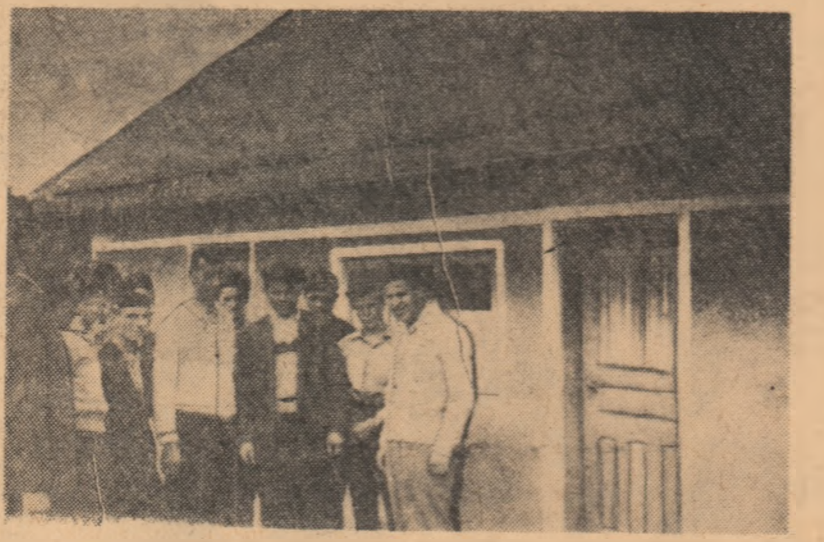
— Încă din primele zile ale declanșării campaniei am însămînțat cele 70 de hectare de orz planificate și am început masiv semănatul grîului, arată realizările brigăzii sale comunistul Oprișanu Vasile. De asemenea, am lucrat la însilozări, realizînd pînă în prezent 900 de tone din cele 1.200 tone planificate.

— Sînteți mulțumiți de condițiile de muncă și de viață pe care vi le asigură gospodăria colectivă?! îl întreb.

— Sîntem foarte mulțumiți, răspunde fără ezitare, șeful de brigadă. Tovarășul Ivan Vasile, președintele colectivei, este nu numai un bun gospodar și un priceput organizator, dar și un om plin de grijă și înțelegere pentru munca noastră. In primăvara aceasta ne-a fost terminată casa pe care o vedeți. Ni s-a repartizat o colectivistă care ne găteste zilnic, ne coace pîine, face curățenie în dormitor.

Gospodăria colectivă le vinde mecanizatorilor lapte, carne, păsări, legume, astfel că tractoriștii au zilnic o masă caldă, consistentă, gustoasă.

În dormitoarele tractoriștilor care au lumină electrică, domnește ordinea, curățenia. Un aparat de radio portativ difuzează o muzică veselă, plăcută. Colectivista Iancu Ecaterina, care a spălat de curînd perdelușele, le așează cu grijă la ferestre. De la șeful de brigadă mai aflu că tractoriștii văd seara diferite programe la televizorul gospodăriei, filme, iar unii din ei, cum ar fi Ancuța Vasile și Buchet Constantin fac parte de mai mult timp din brigada artistică de agitație a gospodăriei.

— Nu întîrziați să faceți sobe în cele două camere, le spune șefului de brigadă și pontatorului, tov. ing. Vasile Sandrea, directorul S.M.T.-ului. De-acum se răcește vremea.

Brigada a XIX-a de tractoare spre care ne îndreptăm lucrează pe ogoarele colectiviștilor din Berești-Bistrița. Deși e duminică, tractoriștii sînt în cîmp la arat, la discuit, tăvălugit și semănat. La vagonul-dormitor nu găsim decît pe șeful de brigadă, comunistul Acăr Nicolae, care a venit după o piesă de schimb.

Aruncăm o privire atentă în vagon. Cazarmamentul e curat, bine întreținut, în ordine. După cum aflu, consiliul de conducere le asigură mecanizatorilor masă caldă, zilnic. Întrucît vremea s-a răcit le-a pus la dispoziție o cameră, în comună.

— Ne mutăm imediat ce se va ridica recolta de pe un teren apropiat, căci actualul sediu al brigăzii este provizoriu, spune șeful de brigadă. Acolo ne vom așeza gospodărește, căci întotdeauna am avut înțelegerea și sprijinul necesar din partea consiliului de conducere.

— Și aici la Berești-Bistrița, ca și la gospodăriile colective din Colonești, Rădeni, Popești, Spria de Jos și multe altele, grija pentru mecanizatori este cît se poate de bună datorită faptului că consiliile de conducere respectă întocmai convențiile încheiate, prețuiesc munca tractoriștilor noștri, subliniază directorul S.M.T.-ului. Mai avem însă și unele greutăți. Puține dar ele nu pot fi totuși nesocotite. La gospodăria colectivă din Faraoani nu se asigură hrană caldă tractoriștilor; la cea din Filipeni cazarea lor a fost făcută de mîntuială iar masa este prost gătită; la Cătelești, consiliul de conducere al gospodăriei colective în loc să găsească o cameră pentru cazarea tractoriștilor le propune să ia fiecare cameră cu chirie prin sat. Desigur că nu ne împăcăm cu asemenea neglijențe și ca să le lichidăm, am cerut sprijinul organelor de partid, consiliului agricol regional și raional.

Sîntem încredințați, în rîndul nostru, că lipsurile izolate care mai persistă, vor fi grabnic înlăturate.

C. LUCIAN

Darul partidului pentru copiii Olteniei

Din carnetul corespondentului

În lumina aurie, între albeața sclipitoare a pereților dați cu var și beteala primelor frunze vestejite din curte, elevii din toată țara au luat loc în bănci.

Părinții, care și-au condus fiii și fiicele pe cel dintîi drum spre învățătură s-au oprit în fața școlilor, aducîndu-și aminte de greul de odinioară, de școlile rare și nu deschise pentru toată lumea, de banca întîi și banca ultimă a clasei, de ordinea care pornea cu odraslele bogătanilor și se sfîrșea cu copiii celor săraci.

Dar vremurile cînd visurile copiilor de a învăța, abia înmugurite, se împotmoleau în mocirla minciunii, acoperite de perdeaua apăsătoare a întunericului, au apus de mult. Copiii țării se bucură din plin de grija ce le-o poartă partidul și guvernul. Cîteva cifre ne pot edifica în această privință.

Bunăoară, în anul acesta în comunele Olteniei s-au dat în folosință încă 25 de școli elementare, iar în comunele Peșteana din raionul Tg. Jiu, Oveselu din raionul Olteț și Gisești din raionul Tr. Severin s-au construit școli medii. Ca urmare numărul elevilor din clasele a V-a —VII-a a crescut cu 5.200 față de anul școlar 1961/62, iar pe băncile celor 38 școli medii construite în anii puterii populare, își luminează astăzi mintea peste 16.000 de fii și fiice de țărani colectiviști.

Mii de copii ai oltenilor, chemați de clinchetul clopoțelului, au făcut „cunoștință" cu cele 300 de noi săli de clasă cu ferestrele largi, luminoase, ce au fost bine pregătite, dotate cu mobilier nou, cu materiale didactice. Dar pînă la 31 decembrie a. c. vor mai cunoaște animația copilăriei fericite încă 91 de săli de clasă.

În anul acesta, copiii oltenilor au mai primit în dar din partea partidului cărți gratuite în valoare de 7.500.000 lei, mai mult cu un milion decît în anul 1961.

Tot în acest an unitățile de învățămînt au primit și continuă să primească peste 11.000 de bănci școlare. La cifra de nouă milioane ce se cheltuie anul acesta pentru mobilier școlar se mai adaugă și cele 2.400.000 lei ce au fost destinate pentru procurarea materialului didactic.

În fața acestor cifre ne putem face o imagine cuprinzătoare a înfăptuirii politicii partidului nostru pentru creșterea unei generații luminate, viguroase, entuziaste. Gîndindu-ne însă la faptul că cifrele de mai sus reprezintă darul partidului numai pentru copiii Olteniei și că daruri asemănătoare au primit toți copiii patriei, imaginea pare și mai clară, mai convingătoare. Ei, copiii oamenilor muncii au de acum o singură grijă: aceea de a învăța cît mai mult, cît mai bine. Acesta-i singurul lucru ce li se cere. De celelalte lucruri, de grija lor, s-a îngrijit partidul și statul nostru democrat-popular, alături de părinții lor, care an de an dispun de tot mai mari posibilități de trai.

CAROL BORA

CE SĂ CITIM

„Pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective"

de Teodor Maghiar, Ion Gîrceag și Toma Ion

Colecția „Din experiența fruntașilor în agricultură" care apare la Editura Agro-silvică s-a îmbogățit cu o nouă lucrare. Este vorba de broșura: **„Pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective"** în care Teodor Maghiar, Erou al Muncii Socialiste, președintele gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu" din comuna Mădăraș, regiunea Crișana, și Ion Gîrceag, președintele gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, regiunea Brașov, împărtășesc din experiența muncii unităților lor.

Lucrarea tratează despre proprietatea obștească, izvor al succeselor în dezvoltarea gospodăriei colective, despre avantajele îmbinării armonioase a ramurilor de producție în gospodăria colectivă, precum și despre organizarea și evidența muncii în brigăzile de cîmp, despre creșterea animalelor etc. Astfel, în prima parte a broșurii, Teodor Maghiar, după ce face un scurt istoric al dezvoltării gospodăriei colective din Mădăraș, descrie pe scurt metodele folosite în dezvoltarea proprietății obștești.

Ion Gîrceag, autorul celei de a doua părți a broșurii, împărtășește din experiența și rezultatele frumoase la care au ajuns harnicii colectiviști din Hărman în cei 12 ani de existență a gospodăriei lor colective. Autorul se ocupă în mod

deosebit de avantajele îmbinării armonioase a ramurilor de producție. Activitatea gospodăriei colective a fost canalizată cu precădere spre dezvoltarea culturii plantelor tehnice: sfecla de zahăr, cartof etc., care în condițiile gospodăriei colective din Hărman s-au dovedit a fi rentabile. Autorul scrie în această parte a lucrării și despre creșterea animalelor, care cunoaște o largă dezvoltare precum și despre preocuparea gospodăriei în asigurarea bazei furajere.

În capitolul „Organizarea și evidența muncii în brigăzile de cîmp" ing. Toma Ion descrie pe scurt modul de organizare a brigăzilor permanente pentru cultura cerealelor, legumelor, plantelor tehnice etc., în gospodăriile colective din raionul Urziceni.

Experiența colectiviștilor din Bod în organizarea și evidența muncii în ramura creșterii animalelor constituie obiectul ultimei părți a lucrării de față, și această parte cuprinde un material interesant și totodată instructiv, susținut de numeroase exemple concrete.

Cuprinzînd experiența unor gospodării colective fruntașe din diferite părți ale țării, broșura de față este de un real folos tinerelor gospodării colective care au posibilități multiple să folosească metodele și căile care s-au dovedit cele mai bune pentru a ajunge și ele la nivelul fruntașilor.

G. EDUARD

Rezultate remarcabile prin aplicarea însămînțărilor artificiale

O curte largă pe strada J. Kișfoludi, din Tg. Mureș. Înăuntru, de-a lungul unui careu, ca la hanurile de odinioară, o mulțime de construcții ce adăpostesc grajduri, laboratoare, birouri.

Ne aflăm la unul din centrele de însămînțări artificiale ale regiunii Mureș-Autonomă Maghiară.

Inginerul zootehnician Lazăr Mirisloi, șeful centrului, are mult de lucru, mai ales în aceste zile de toamnă. Totuși, își găsește timp pentru a ne arăta cu bucurie cîteva din succesele ce privesc acțiunea de ameliorare a raselor de taurine și ovine din regiune.

Cifre edificatoare

In 1961, Centrul de însămînțări artificiale din Tg. Mureș a avut 50 puncte ce au deservit 110 sate din raioanele Tg. Mureș, Reghin și Luduș. In cadrul acestor puncte, au fost însămînțate artificial nu mai puțin ca 14.653 de vaci ale gospodăriilor colective și ale colectiviștilor. Procentul de fecunditate la vacile controlate de către personalul veterinar al centrului a fost de 83,83 la sută — cu 22 la sută mai mare decît în cazul montei naturale. Trebuie subliniat că anul trecut, la unele puncte de însămînțări s-au obținut rezultate și mai bune decît media de mai sus. La punctul din Miercurea Nirajului, de pildă, s-au însămînțat 537 de vaci, iar procentul de fecunditate a fost de 95,3 la sută; la cel din Gornești s-au însămînțat 319 vaci, cu un procent de fecunditate de 92,9 la sută.

În acest an, în cadrul centrului din Tg. Mureș funcționează 52 de puncte, dar pînă la sfîrșitul anului vor mai lua ființă în gospodăriile colective încă 21 de puncte, astfel încît la 31 decembrie 1962 vor fi 73.

În comparație cu anul 1961 și ca urmare a colectivizării întregii regiuni în acest an numărul vacilor însămînțate este cu mult mai mare. Astfel, la cele 52 de puncte ale centrului au fost însămînțate pînă la mijlocul lunii septembrie 10.285 de vaci. Pînă la sfîrșitul anului, vor mai fi însămînțate peste 5.700 vaci.

Activitatea de însămînțări artificiale se va intensifica în mare măsură pe viitor. Dacă se are în vedere faptul că în gospodăriile colective din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară în loc de 7.000 de vaci cît trebuiau să fie cumpărate în acest an, s-au cumpărat 14.961 capete, și în loc de 15.000 vițele s-au cumpărat 18.908 capete, reiese limpede că în cadrul punctelor centrului va trebui de-acum să se muncească într-un ritm cu mult mai susținut decît pînă acum.

Avantaje evidente

— Pe lîngă ridicarea procentului de fecunditate, prin aplicarea însămînțărilor artificiale se obțin și alte avantaje. Astfel, dacă în raza de activitate a centrului nostru, înainte de înființarea punctelor respective, erau folosiți pentru monta vacilor, 330 de tauri care erau îngrijiți de 104 îngrijitori, în prezent, pentru aceeași rază de activitate, sînt folosiți numai 16 tauri de care îngrijesc 3 oameni; economia de furaje, salarii etc. este evidentă. Prin monta naturală, cu un taur puteau fi montate în timp de un an, cel mult 80 de vaci, pe cînd prin metoda însămînțărilor artificiale în 1961, un singur taur a fost folosit pentru însămînțarea a 1.326 vaci, la unele centre chiar la 1.500 de vaci, mi-a spus tov. Lazăr Mirisloi.

În afară de avantajele economice, prin folosirea însămînțărilor artificiale rasele de taurine pot fi îmbunătățite rapid, întrucît taurii folosiți au o origină cunoscută pe 4 generații, toți produșii obținuți sînt de mare productivitate. De asemenea, în vreme ce taurii folosiți pentru monta naturală nu puteau fi menținuți decît 4—5 ani, acum sînt folosiți pînă la vîrsta de 9—10 ani, putîndu-se astfel însămînța un număr cu mult mai mare de vaci de la tauri de înaltă valoare zootehnică. În plus, bolile ce se transmiteau vacilor prin aplicarea montei naturale, acum sînt înlăturate cu desăvîrșire, taurilor folosiți făcîndu-li-se periodic controale serologice.

Prin cele 16 puncte special organizate, vor fi însămînțate artificial, în acest an, pentru prima dată, și 16.000 de oi. Această acțiune a început la 15 septembrie și se va încheia la 1 noiembrie 1962. În acest scop, sînt folosiți numai berbeci din rasa Merinos, aduși de la gospodăria de stat Miheș, raionul Luduș.

ION DRINCU

Din activitatea brigăzilor noastre fito-sanitare

În raza de activitate a stațiunii noastre de mașini și tractoare, situată în bazinul pomicol Baia Mare, avem numeroase gospodării agricole de stat și colective, cărora, deosebit de lucrările mecanizate din cultura mare, le executăm în ultima vreme și lucrări de combatere a bolilor și dăunătorilor atît la plantele de cîmp, cît și la pomi. Prin activitatea lor, brigăzile fito-sanitare au adus în ultimii 2 ani o contribuție importantă la îndeplinirea și depășirea planului de producție al S.M.T.-ului nostru. Bunăoară, din circa 64.000 hantri realizați în campaniile de primăvară și vară din acest an, un volum însemnat a fost realizat de cei 32 tractoriști cuprinși în brigăzile fito-sanitare.

Stațiunea noastră are patru brigăzi fito-sanitare dintre care una își desfășoară activitatea în unitățile agricole din raionul Somcuta Mare, a doua în raionul Tîrgu Lăpuș, a treia în unitățile din jurul orașului Baia Mare și în sfîrșit ultima în comuna Seîn. Fiecare brigadă fito-sanitară este dotată cu cîte 6 pompe MSP-P de stropit și prăfuit purtate pe tractor, o pompă centrifugală și cu cîte un tractor rutier. Șefii acestor brigăzi, tov. Paul Pop, Simion Drăgoi, Alexandru Micu și Emil Costea, sînt tehnicieni agronomi. De îngrijirea și repararea utilajului fiecărei brigăzi fito-sanitare răspunde cîte un mecanic de întreținere. În plus, la fiecare brigadă mai există cîte un preparator de soluții și cîte un pontator-alimentator.

De menționat că pentru stropirea pomilor contra diverșilor dăunători colectiviștii nu plătesc nimic, cheltuielile făcute în această acțiune fiind suportate de către stat, pentru a se obține fructe cît mai multe și mai bune cît și pentru a distruge și opri răspîndirea diferitelor boli și dăunători din livezi. Brigăzile noastre fito-sanitare lucrează de peste doi ani pe terenurile din raza de activitate. Ce-i drept la început colectiviștii nu erau convinși de necesitatea și foloasele combaterii dăunătorilor la pomi. Le era teamă ca soluțiile respective să nu le ardă pomii, rodul acestora. Apoi, după ce au fost temeinic lămuriți și s-au convins de eficacitatea stropirilor, veneau singuri și cereau ca să li se trimită tractoarele din brigăzile fito-sanitare pentru efectuarea a diferite acțiuni privind combaterea dăunătorilor din livezi. Așa s-au petrecut lucrurile, la începutul activității brigăzilor fito-sanitare în comunele Somcuta Mare, Berchez, Ciolt și Văleni.

De altfel, nu este nevoie ca colectiviștii să vină să ne ceară utilajele de combatere a dăunătorilor. Treaba aceasta se face în mod organizat de către stațiune, în urma avertizărilor primite de la București, prin intermediul consiliului agricol regional. La avertizarea primită din partea tov. ing. Niculescu, de la regiune, brigăzile noastre încep stropirile. De regulă o stropire durează între 4-6 zile. Urmează o pauză de 4 pînă la 10 zile, după care, dacă este cazul, se face o nouă stropire. De fiecare dată primim indicații și asupra cantităților de emulsie care trebuie dată pe fiecare pom.

În acest an activitatea brigăzilor noastre fito-sanitare a fost dintre cele mai rodnice. Aceasta rezultă îndeosebi din combaterea dăunătorilor făcută atît în culturile de cîmp, cît și în livezi. Astfel, s-au executat combateri contra gîndacului din Colorado pe o suprafață de 502 hectare, cultivată cu cartofi. De asemenea, au fost stropiți contra diverșilor dăunători zeci de mii de pomi. La sfîrșitul campaniei de primăvară, numărul pomilor stropiți era de 184.347, iar la sfîrșitul campaniei de vară numărul acestora se ridica la circa 250.000 bucăți, cuprinși într-o suprafață de 1.400-1.500 hectare.

Gata oricînd a interveni la combaterea diferiților dăunători, atunci cînd sînt avertizate, brigăzile noastre fito-sanitare își aduc astfel o contribuție de preț la obținerea unor produse agricole mai multe și de mai bună calitate.

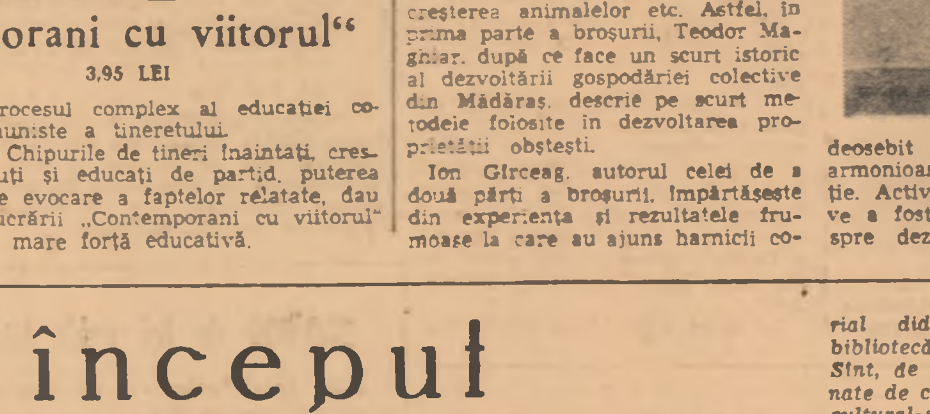
ARPAD VITLINGER
directorul S.M.T.-ului
Satu Lung
regiunea Maramureș

A început noul an universitar

Luni, 1 octombrie, și-au deschis porțile și cele 5 Institute agronomice din București, Cluj, Iași, Timișoara și Craiova. Miile de studenți, viitori ingineri agronomi, horticultori, medici veterinari etc., au fost întîmpinați în amfiteatre, laboratoare, cămine cu urarea: „Bine ați venit!".

O adevărată zi de sărbătoare, prilejuită de evenimentul începerii noului an de învățămînt, a fost și la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Capitală. Amfiteatrul Facultății de horticultură și viticultură era neîncăpător pentru cei aproape 2.000 de studenți și cadre didactice, care participau la festivitate.

Iată-i pe Ion Pădineanu, Titus Popescu, eminenți studenți în anul V la Facultatea de horticultură. Își strîng prietenește mîinile, își povestesc unul altuia despre zilele petrecute în vacanță, despre practica în producție. Tot aci au legat prietenie Stavăr Stoenescu, Vasile Rogozeanu, Nelu Dănescu, Gheorghe Apostolescu și alții, care pentru întîia dată pășesc pragul unui institut de învățămînt superior, ca studenți. Pînă cu cîteva săptămîni în urmă, ei au lucrat ca tehnicieni agronomi în diverse unități agricole socialiste. Să-i lăsăm însă pentru moment și pe acești noi studenți, și împreună cu toții să luăm parte la sărbătoarea festivității.

O parte din complexul de cămine pentru studenții Institutului agronomic „N. Bălcescu".

★

„...Permiteți-mi, ca în numele conducerii Institutului să vă felicit călduros cu prilejul deschiderii noului an școlar... Felicităm în mod deosebit pe cei care, trecînd cu succes concursul de admitere în învățămîntul superior, au pășit în primul an de studii alegîndu-și frumosul drum de a deveni lucrători cu înaltă calificare ai agriculturii noastre socialiste... Și în institutul nostru sînt create toate condițiile pentru ca studenții să se pregătească temeinic din toate punctele de vedere. Aveți la dispoziție săli de cursuri spațioase, luminate, laboratoare bine utilate, bogate în material didactic, cîmpuri didactice, o bibliotecă cu peste 217.000 volume. Sînt, de asemenea, condiții minunate de cazare, de masă și activități cultural-sportive... De aceea, pentru fiecare dintre studenții institutului nostru este o datorie și obligație patriotică de a munci fără întrerupere din prima zi de școală, de a nu-și precupeți eforturile, pentru însușirea cît mai temeinică a științei și tehnicii agricole cele mai înaintate. Numai în felul acesta veți răspunde ajutorului și încrederii pe care v-o acordă partidul, statul, poporul nostru...". Cu asemenea cuvinte, calde, părintești, au fost întîmpinați studenții de către Eugen Rădulescu, profesor doctor, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Institutului Agronomic „N. Bălcescu" cu prilejul festivității începerii noului an de învățămînt superior.

În numele studenților a vorbit la festivitate Vasile Vîlsan, student în anul V la Facultatea de agricultură:

— Astăzi începem un nou an de învățămînt. Noi, cei aproape 3.000 de studenți ai facultăților de agricultură, horticultură, și medicină veterinară, avem datoria de onoare de a nu precupeți niciun efort, învățînd cu temeinicie pentru ca, atunci cînd vom termina facultatea și vom fi repartizați în producție, să fim de folos agriculturii noastre socialiste.

Aceleași gînduri le-a nutrit în acele clipe și Stavăr Stoenescu, proaspătul student al Facultății de agricultură, care pînă nu de mult a lucrat ca tehnician agronom la gospodăria agricolă colectivă din comuna Gulianca, regiunea Galați.

— Cînd am plecat la facultate, tov. Vasile Rizea, președintele gospodăriei colective din satul meu Gulianca, mi-a spus: „Stavăre, te așteptăm inginer agronom, pentru a ne îndruma și învăța și pe noi cum să-i putem smulge pămîntului rod cît mai bogat...". Și să știți, mi-a spus Stavăr Stoenescu, acum ca student în anul I la Facultatea de agricultură, mă voi strădui să devin un om cît mai folositor agriculturii noastre socialiste.

GH. BACIU

Nisie Vasile student în anul IV la Facultatea de agricultură (primul din dreapta) stînd de vorbă cu un grup de studenți din anul I.

Studenții din anul IV ai Facultății de agricultură la o oră de laborator.

Ghicitori

Svîrlit colo pe maidan,
Nu aduce nici un ban,
Pus sub brazdă-n cîmp cu carul,
Vă umple cu grîu hambarul.
(Gunoiul de grajd)

Dacă-l culc în cîmp afară,
Mititel cum îl vedeți,
Crește mare pîn'la vară
Și-o să aibă și mustăți.
(Bobul de grîu)

Astă vară, pe cîmpie,
Purta fata pălărie
Acum iat-o, e bătrînă.
Îi cad dinții în țărînă.
(Floarea — soarelui)

Fiecare gospodărie colectivă, o unitate puternică, înfloritoare

Contractările cu statul — cale sigură şi avantajoasă de valorificare a produselor agricole

— Din experienţa gospodăriei agricole colective „Gheorghe Doja" din comuna Pecineaga, raionul Negru Vodă —

Pentru gospodăriile colective, contractările cu statul în scopul valorificării avantajoase a producţiei marfă vegetală şi animală, au devenit în ultimii ani principala sursă de obţinere a veniturilor băneşti necesare dezvoltării continue a avuţiei colective şi creşterii valorii zilei-muncă. Sistemul contractărilor de produse agricole îmbină armonios interesele statului cu cele ale ţărănimii colectiviste. Prin contractări, statul îşi asigură o parte din produsele agricole necesare aprovizionării populaţiei orăşeneşti şi a industriei alimentare. Tot astfel, sînt asigurate cantităţile de produse necesare aprovizionării ţărănimii din zonele deficitare din zonele de deal şi munte, rezervele de stat şi produse pentru export. La rîndul lor, contractînd produse cu statul, gospodăriile colective îşi asigură sumele de bani necesare continuării şi dezvoltării producţiei, sporirii avuţiei obşteşti, măririi retribuţiei în numerar a colectiviştilor.

Contînd pe numeroase avantaje pe care statul le acordă unităţilor contractante — preţuri ferme, avansuri şi arvune, sporuri de preţ pentru produsele ce depăşesc anumite cantităţi şi sporuri de calitate, plata transportului etc., gospodăriile colective au sporit în fiecare an cantităţile de produse vîndute la contract. Avantajele ce se acordă constituie pentru colectivişti un puternic stimulent de a spori producţia şi de a valorifica prin contractări cantităţi tot mai mari de produse. Statul este cumpărătorul sigur nu numai al produselor prevăzute în contract ci şi al surplusurilor acestor produse, pe care gospodăriile doresc să le valorifice pentru a obţine venituri băneşti suplimentare.

Sînt numeroase gospodăriile colective care anual, pe baza sporurilor de producţie obţinute, vînd statului suplimentar importante cantităţi de grîu, porumb, floarea-soarelui, carne, lapte etc., asigurîndu-şi astfel mari avantaje.

Printre acestea este şi gospodăria colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Pecineaga, regiunea Dobrogea. În acest an, de pildă, colectiva din Pecineaga a vîndut statului numai grîu aproape 1.600 de tone. La aceasta se adaugă importante cantităţi de porumb, floarea-soarelui, culturi tehnice, lapte, carne, lînă etc.

În pagina de faţă redăm cîteva din rezultatele obţinute de această gospodărie pe linia valorificării către stat a surplusului de produse agricole, precum şi influenţa pe care contractările cu statul o are asupra consolidării sale economico-financiare.

Principala noastră sursă de venituri

Nu peste multă vreme gospodăria noastră colectivă împlineşte 12 ani de activitate. În perioada care a trecut am obţinut succese importante pe calea sporirii producţiei, gospodăria s-a consolidat mult economic şi organizatoric, nivelul de trai al colectiviştilor a crescut mereu. Producţiile pe care noi le-am obţinut în anii de început ai gospodăriei au fost atît de mici încît ele nici nu pot fi comparate cu cele pe care le obţinem acum. În 1952, de pildă, recolta de grîu a fost în medie la hectar de aproape 1.200 kg, cea de porumb de 482 kg, iar cea de floarea-soarelui de 417 kg. În 1958, primul an după încheierea colectivizării agriculturii în regiunea Dobrogea, fiecare hectar cultivat cu grîu ne-a dat 1.251 kg, iar la porumb şi floarea-soarelui am obţinut în medie cîte 2.700 kg boabe şi respectiv 1.034 kg la hectar.

În acest an, producţia de grîu a fost în medie la hectar de 2.398 kg, cea de floarea-soarelui va fi de peste 2.000 kg, iar cea de porumb de peste 3.300 kg boabe la hectar.

Simpla comparare a acestor cifre este suficientă pentru a dovedi marile posibilităţi de sporire a producţiei pe care ni le-a oferit munca în gospodăria colectivă, folosind mijloacele mecanizate şi aplicînd cuceririle ştiinţei agrotehnice. Sporuri însemnate de producţie am obţinut şi în sectorul creşterii animalelor, sector care s-a dezvoltat mult în ultimii ani.

Creşterea continuă a producţiilor vegetală şi animală ne-a dat putinţa să valorificăm de la an la an cantităţi tot mai mari de produse avînd astfel asigurate sursele financiare necesare investiţiilor de producţie.

Principalul cumpărător al producţiei-marfă realizată de gospodăria noastră este statul. Dacă pînă cu 5—6 ani în urmă valorificam prin organizaţiile de stat numai circa 70—75 la sută din producţia-marfă, începînd din 1958 prin sistemul contractărilor şi achiziţiilor cu statul valorificăm circa 90 la sută din producţia marfă. Anul acesta, bunăoară, producţia-marfă vîndută statului reprezintă 94 la sută la vegetale şi 89 la sută la animale din totalul producţiei destinată vînzării.

Motivele care ne-au îndemnat să valorificăm prin vînzări către stat surplusul de produse agricole sînt legate de avantajele mari pe care atît gospodăria colectivă cît şi fiecare membru în parte le au de pe urma contractărilor. Care sînt aceste avantaje? Înainte de toate faptul că prin contractări preţul produselor supuse vînzării, cu excepţia produselor legumicole, este un preţ ferm. Aceasta înseamnă că indiferent de oscilaţiile preţurilor pe piaţă la vremea obţinerii şi predării produselor, statul ne acordă preţul prevăzut în contract. Este un preţ bun care acoperă nu numai cheltuielile necesare obţinerii producţiei, dar ne asigură şi un cîştig în scopul dezvoltării producţiei viitoare. Se înţelege că cu cît cantitatea de produse valorificate va fi mai mare, cu atît cîştigul realizat de gospodărie va fi şi el mai mare. Pe de altă parte, pentru cantităţile de produse ce depăşesc anumite limite, noi primim la data livrării sporuri de preţ ce ajung pînă la 10 la sută din valoarea produsului respectiv. Numai la grîu spre exemplu, noi am primit în acest an drept spor de preţ pentru livrarea unei cantităţi de peste 30 de tone, aproape 184.000 de lei. Alţi peste 95.000 de lei ni se cuvin drept spor de preţ pentru predarea în depăşire a mai mult de 16 tone de seminţe de floarea-soarelui. Spor de preţ vom primi, de asemenea, şi la porumb.

Un alt avantaj, foarte important, de care se bucură gospodăria prin încheierea de contracte de vînzare a produselor cu statul este acela că statul ne acordă avansuri în contul contractelor încheiate. Faptul că primim aceşti bani în primele luni ale anului respectiv, sau chiar în ultimele luni ale anului precedent reprezintă un mare sprijin pe care ni-l dă statul deoarece avem din vreme fonduri băneşti necesare producţiei şi repartizării de avansuri băneşti.

La avantajele de mai sus, se adaugă altele tot atît de însemnate. De pildă, sporurile şi primele de calitate, dreptul unităţilor contractante de a primi cu prioritate anumite materiale de construcţie şi îngrăşăminte etc. Toate acestea au convins pe colectiviştii noştri să privească contractările cu statul ca pe cea mai importantă sursă de obţinere a veniturilor băneşti. În ce ne priveşte, ne străduim să respectăm întru-totul obligaţiile care ni le-am asumat prin contracte. Pe baza sporurilor de producţie pe care le obţinem noi am suplimentat în unele produse sarcina de contract, vînzînd statului cantităţi mai mari decît ne angajasem. Anul acesta, de exemplu, numai grîu am predat peste prevederile contractului 690 de tone, adică am livrat în loc de 900,5 tone cît prevedea contractul, 1.590,5 tone. Datorită depăşirii producţiei de floarea-soarelui, şi la această cultură prevedem să livrăm mai mult de 367 de tone cît este sarcina contractuală. Livrăm, de asemenea, 390 tone de porumb precum şi alte însemnate cantităţi de produse vegetale şi animale.

Prin livrarea produselor contractate, gospodăria noastră realizează în acest an un venit bănesc de peste 6.300.000 de lei. Pe măsura încasării banilor, am alocat fondului de bază a cărui valoare era la începutul anului de 5.735.000 lei, sumele hotărîte de adunarea generală a colectiviştilor (în total alocăm peste 900.000 lei) statisfacem celelalte nevoi cerute de producţie şi acordăm colectiviştilor avansuri băneşti în fiecare lună.

Vreau să amintesc că prin valorificarea către stat a producţiei-marfă, noi am obţinut an de an venituri băneşti tot mai mari, ceea ce ne-a dat putinţa să întărim permanent puterea economică a colectivei noastre. Calculat la o sută de hectare teren, veniturile băneşti au crescut după cum urmează: 6.800 lei în 1952, 73.000 lei în 1958, 105.000 lei în 1959, 134.00 lei în 1960, 137.500 lei în 1961, iar anul acesta vor depăşi la aceeaşi unitate de suprafaţă 147.500 lei.

Respectarea în întregime a obligaţiilor asumate prin contractele de livrare a produselor, ne va da şi pe viitor posibilitatea sporirii veniturilor băneşti, pentru dezvoltarea producţiei şi creşterea bunăstării colectiviştilor.

NICOLAE VLĂDUŢ
preşedinte

Scurt interviu pe tema avansurilor

Birourile administrative sînt goale. Contabilii şi socotitorii au plecat şi ei să dea o mînă de ajutor la strîngerea porumbului.

Doar pe seară, şeful contabil al gospodăriei, tovarăşul Radu Raita, îşi face apariţia „pentru rezolvarea treburilor curente".

— Care e valoarea avansului bănesc primit de gospodărie în contul contractelor cu statul?

Ca orice „om de cifre" tovarăşul Raita nu răspunde înainte de a se uita în registru.

— În curînd vom primi avansurile pentru producţia-marfă a anului viitor. Să vorbim însă despre avansurile primite în contul producţiei din anul acesta.

La contractul de cereale, am primit avans 760 000 lei, iar în contul produselor din zootehnie statul ne-a avansat 609 170 de lei. Deci în total 1 369 170 de lei.

Cum au fost folosiţi aceşti bani?

— I-am primit cum nu se poate mai la timp. Tocmai fuseserăm anunţaţi să mergem să ridicăm materialele de construcţie comandate: lemn, ciment, ţiglă etc. 273 535 de lei i-am folosit pentru cumpărarea acestor materiale. Asta înseamnă că am avut la vreme ce ne-a trebuit pentru ridicarea construcţiilor din acest an, cu totul 9 construcţii printre care: 2 grajduri de vaci, 2 îngrăşătorii porcine, 1 maternitate de scroafe, o hală pentru 4.000 de păsări etc. Ultimele 2 construcţii vor fi gata în curînd. Acestea au fost cheltuieli de investiţii. Pentru producţie am mai cheltuit din avans alţi 410 751 de lei.

— Între avansul primit în contul contractelor încheiate cu statul şi avansurile băneşti date membrilor, există vreo legătură?

— Şi încă una foarte strînsă. Exact jumătate din banii primiţi de la stat ca avans, mai precis, 684 585 de lei, reprezintă suma repartizată colectiviştilor ca avansuri băneşti, în primele luni ale anului. Pentru fiecare zi-muncă, colectiviştii au primit drept avans cîte 7 lei.

— Cît va fi de mare viitorul avans pe care-l veţi primi în contul produselor contractate pe 1963?

— În nici un caz nu mai mic decît cel amintit mai sus. Dacă la producţia vegetală cantităţile contractate sînt aceleaşi, din sectorul zootehnic vom contracta cantităţi mai mari decît în 1962. Contăm pe un avans la contract de circa 1.500.000 de lei.

Contractarea de produse asigură fondurile pentru plata periodică a avansurilor băneşti

Ceilalţi semnatari din pagina de faţă au scos în evidenţă o seamă de avantaje pe care le oferă contractarea de produse agro-alimentare cu statul. Eu mă voi referi la un anume aspect, care, după părerea mea, are o mare influenţă asupra bunului mers al activităţii gospodăriei. Este vorba de posibilitatea pe care gospodăria o are, folosind sistemul de contractare a produselor vegetale şi animale, de a distribui membrilor regulat avansuri băneşti şi de a spori necontenit cota în bani repartizată pentru zilele-muncă efectuate de colectivişti. Lucrul acesta a fost subliniat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale consacrată încheierii colectivizării şi reorganizării conducerii agriculturii. „Calea cea mai importantă de asigurare a fondurilor necesare pentru plata periodică a avansurilor în bani — s-a arătat în Raport — o constituie contractarea de produse agricole cu întreprinderile statului, care acordă gospodăriilor colective arvune şi credite în contul producţiei contractate, astfel încît acestea să primească însemnate sume de bani chiar din primele luni ale anului".

Cum influenţează acordarea cu regularitate a avansurilor băneşti şi sporirea retribuţiei în numerar a zilei-muncă bunul mers al activităţii gospodăriei? Răspunsul nu e greu de dat. Istoria gospodăriei noastre demonstrează cu prisosinţă lucrul acesta.

Se înţelege că pentru a-şi procura o bună parte din cele necesare traiului colectiviştii au nevoie în tot timpul anului de bani. Aceasta, cu atît mai mult cu cît, pe an ce trece, se face tot mai simţită dorinţa oamenilor, firească într-un stat socialist, de a duce o viaţă cît mai civilizată. De unde pot oare să primească colectiviştii aceşti bani dacă nu de la gospodăria colectivă în care muncesc zi de zi? Treaba asta noi n-am priceput-o însă de la început. În primii ani după înfiinţarea gospodăriei, a existat şi la noi tendinţa greşită, după cum am putut să constatăm mai tîrziu, de a li se repartiza membrilor la ziua-muncă în cea mai mare parte produse şi doar într-o mică măsură bani. În primii trei ani de existenţă a gospodăriei, bunăoară, în medie s-au dat doar cîte 4 lei la ziua-muncă, avansuri distribuindu-se de două sau cel mult trei ori pe an. Aceasta, fireşte, pentru că veniturile băneşti erau mici, ca urmare a valorificării unor cantităţi mici de produse.

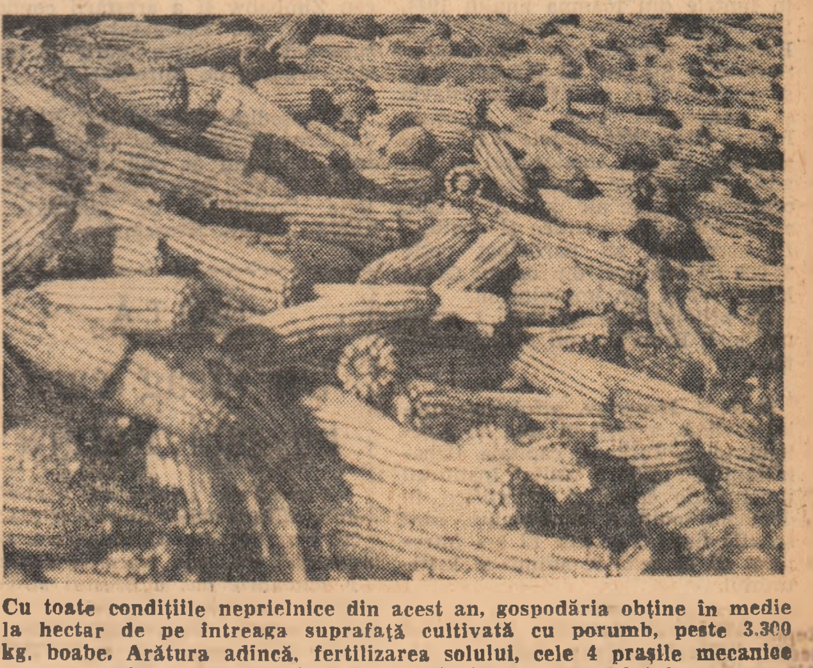
Îndrumaţi de organele de partid şi de stat am trecut la remedierea acestei stări de lucruri. Dezvoltînd noi ramuri de producţie, valorificînd cantităţi din ce în ce mai mari de produse vegetale şi animale, gospodăria şi-a creat posibilitatea să repartizeze membrilor avansuri băneşti cu regularitate, să sporească de la un an la altul retribuţia în bani a zilelor-muncă. Astfel, în ultimii patru ani, retribuţia în numerar pentru fiecare zi-muncă a fost în medie de 12 lei, iar din anul trecut gospodăria a trecut la distribuirea de avansuri băneşti lunare. Anul acesta, de pildă, pentru fiecare zi-muncă efectuată în gospodărie, colectiviştii au primit ca avans bănesc, lunar, cîte 7 lei. E lesne de închipuit că acum, cînd oamenii primesc lună de lună bani pentru zilele-muncă lucrate, problema participării la muncă este pe deplin rezolvată, întreaga masă de colectivişti luînd în permanenţă parte la procesul de producţie.

TIBERIU POSTOLE
vicepreşedinte al gospodăriei

PE SCURT

● Anual, gospodăria colectivă obţine însemnate venituri băneşti din valorificarea prin contractare a produselor obţinute de la culturile tehnice. Anul acesta, de pildă, de la cultura inului pentru ulei şi fuior s-au realizat peste 210.000 lei venit, de la coreandru 132.862 lei, iar de la cultura florii-soarelui se contează pe un venit bănesc de cel puţin 1.000.000 lei.

● Preocupaţi în permanenţă de sporirea avutului obştesc, colectiviştii au hotărît să reţină pentru fondul de bază nu numai o parte din veniturile băneşti ci şi produse. Anul acesta, de exemplu, ei au oprit pentru fondul indivizibil 14 vagoane de grîu şi 9 vagoane de porumb. Aceste produse vor fi vîndute statului, iar banii obţinuţi se vor folosi pentru procurarea de materiale de construcţii, cumpărări de animale, utilaj etc.

Cu toate condiţiile neprielnice din acest an, gospodăria obţine în medie la hectar de pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb, peste 3.300 kg. boabe. Arătura adîncă, fertilizarea solului, cele 4 praşile mecanice şi 4 manuale, sămînţa de soi şi-au spus cuvîntul.

Pe mai mulţi ani

La îndemnul organizaţiei de partid, în 1958 adunarea generală a colectiviştilor din gospodăria noastră a hotărît să încheiem cu statul contracte de livrare a producţiei-marfă vegetale nu pentru un singur an, ci pentru o perioadă mai îndelungată. Contractul pe baza căruia realizăm în prezent producţia-marfă are valabilitate pînă în anul 1966 inclusiv. Sarcinile de contractare pe care ni le-am asumat, sînt defalcate pe ani şi prevăd cantităţi ţinînd seama de sporurile de producţie prevăzute să le obţinem.

Considerăm că înlocuirea contractelor anuale cu contracte pe termen lung, prezintă avantaje de netăgăduit. Prin completa colectivizare a agriculturii, s-a ivit pentru noi nu numai posibilitatea, dar şi nevoia întocmirii unui plan de perspectivă de dezvoltare multilaterală a gospodăriei colective. Ori, ca să întocmeşti un asemenea plan, să-i poţi stabili precis obiectivele, este necesară cunoaşterea tuturor surselor de realizare a obiectivelor propuse, înainte de toate a fondurilor băneşti de care gospodăria are nevoie în dezvoltarea sa. Şi cum banii necesari se obţin în cea mai mare parte din realizarea producţiei-marfă, iar principalul cumpărător al acestei producţii este statul, încheierea de contracte pe mai mulţi ani pentru livrarea producţiei marfă, s-a impus de la sine.

Lucrez în gospodăria colectivă din Pecineaga de peste 6 ani, timp în care preocuparea colectiviştilor pentru însuşirea ştiinţei, priceperea lor, au crescut mult. Ei au clar în faţă nu numai perspectiva apropiată a realizărilor din anul respectiv ci şi unde anume trebuie ajuns în viitorii cîţiva ani, atît pentru dezvoltarea generală a gospodăriei colective cît şi pentru creşterea propriului lor nivel de trai. Se prevede bunăoară, ca din valoarea zilei-muncă partea ce se dă în bani să crească mereu. Aceasta nu ar fi însă cu putinţă dacă nu ar fi respectată sarcina de obţinere a unei anumite producţii şi respectarea, pe această bază, a obligaţiilor contractuale. De aici, interesul colectiviştilor pentru sporirea continuă a producţiei, pentru creşterea an de an a cantităţilor de produse vîndute la contract.

Pe lîngă avantajele generale ale încheierii de contracte cu statul, contractările pe termen lung au şi avantajul că la ele avansurile băneşti se dau cu prioritate, începînd din octombrie pentru produsele contractate în anul viitor. Aceste avansuri, în realitate adevărate credite fără dobîndă, ne dau putinţa să pregătim din vreme condiţiile de producţie ale anului următor. Putem, de exemplu, cumpăra îngrăşămintele chimice ce se cer încorporate în sol toamna, unele utilaje etc., adică putem crea condiţiile necesare obţinerii producţiei planificate şi chiar a unor importante depăşiri. Întrucît statul primeşte şi cantităţi de produse peste prevederile contractuale, gospodăria poate conta să-şi sporească şi pe această cale veniturile.

PETRE ŞES
inginer agronom

În cîteva rînduri

● Cunoscîndu-şi pe deplin interesul, gospodăria colectivă din Pecineaga a încheiat cu statul contracte pe termen lung, asigurîndu-şi din timp valorificarea surplusului de produse agricole. Pentru anul viitor, bunăoară, au fost contractate 765 tone de grîu, 12 tone de fasole, 390 tone de porumb şi alte cantităţi de produse. De bună seamă că dacă producţiile la aceste culturi vor fi mari, se vor suplimenta simţitor şi contractele. Din sectorul zootehnic au fost contractaţi deocamdată pentru 1963 100 de juncani, precum şi 300 de porci care vor fi predaţi în primul trimestru al anului.

● Dezvoltarea sectorului zootehnic permite gospodăriei să livreze anul acesta pe bază de contract o cantitate de carne de aproape două ori şi jumătate mai mare decît cea livrată în 1961. Printre altele, gospodăria a contractat anul acesta 225 de bovine, faţă de numai 69 contractate anul trecut; numărul porcilor contractaţi este de 2,3 ori mai mare ca în 1961.

Din creşterea animalelor — aproape jumătate din venitul bănesc al anului

În documentele de partid şi de stat cu privire la agricultură se arată că gospodăriile agricole colective au datoria de a deveni nu numai mari furnizoare de cereale, plante tehnice, legume etc., ci şi de produse de origină animală. Înţelegînd aşa cum se cuvine această sarcină, încă din primii ani de activitate a gospodăriei, colectiviştii din Pecineaga s-au orientat către crearea şi dezvoltarea unui puternic sector zootehnic. Sporind în continuu numărul animalelor de producţie, atît prin cumpărări cît şi prin reţinere din prăsilă proprie, gospodăria noastră a izbutit să facă din creşterea animalelor una din principalele surse de venituri băneşti.

Pentru a ne da seama cît de mult au fost sporite efectivele de animale în ultimii ani, este suficient să arătăm că anul acesta, faţă de 1952, numărul vacilor de lapte este de 11,5 ori mai mare, al porcinelor de 15,6 ori, al ovinelor de peste 7 ori, iar al păsărilor-matcă de 99 de ori. Astfel, în prezent gospodăria are în proprietate obştească 1.040 de taurine, din care 440 de vaci şi juninci, 1.442 de porcine, din care 228 de scroafe, 4.341 de ovine şi peste 15.000 de păsări.

De bună seamă că paralel cu creşterea efectivelor s-a dus o muncă susţinută şi pentru sporirea producţiei animaliere. Îndrumaţi în permanenţă de organizaţia de partid, de consiliul de conducere şi cadrele tehnice, colectiviştii care lucrează în sectorul zootehnic al gospodăriei — la ora actuală muncesc în acest sector nu mai puţin de 180 de familii — s-au străduit şi se străduiesc zi de zi să aplice cele mai bune metode de hrănire şi îngrijire a animalelor. Rodul strădaniei lor se vădeşte din plin. Producţia de lapte, bunăoară, a crescut de la 472 de litri pe cap de vacă furajată cît a fost în 1952 la peste 2.500 litri în 1961, cea de lapte de oaie şi de lînă de la 34 litri şi respectiv 1,5 kg în 1952 la 44 litri şi 2,8 kg în 1961. Producţii din ce în ce mai mari se obţin, de asemenea, şi de la celelalte specii de animale.

Se înţelege că dezvoltarea sectorului zootehnic are înrîurire directă asupra consolidării economice a gospodăriei. Avînd animale multe, obţinînd producţii din ce în ce mai mari, gospodăria poate să valorifice anual însemnate cantităţi de produse animaliere şi să realizeze pe această cale venituri băneşti mari şi permanente. În ce priveşte modul de valorificare, ca şi în sectorul vegetal, aproape în exclusivitate produsele sînt vîndute statului pe bază de contract. Anul acesta, bunăoară, au fost încheiate contracte cu unităţile comerciale de stat şi cooperatiste pentru valorificarea a 400.000 litri lapte de vacă, 54.000 litri lapte de oaie, 7.194 kg de lînă, peste 140.000 kg de carne etc. Din vînzarea produselor de origină animală, aşa după cum prevede planul de producţie, colectiva va obţine un venit bănesc de peste 2.800.000 lei (cu mai bine de 1.300.000 lei mai mult ca în 1961), adică aproape jumătate din venitul bănesc total al anului.

Îngrijindu-ne să livrăm ritmic, conform graficului, produsele animale contractate, pînă acum am predat deja circa 70 la sută din cantităţile prevăzute în contract. Lucrul acesta a făcut ca gospodăria să încaseze bani în tot cursul anului, bani care au fost folosiţi pentru nevoile producţiei, pentru dezvoltarea avuţiei obşteşti, pentru distribuirea de avansuri băneşti membrilor.

Convinşi de importanţa pe care o prezintă dezvoltarea sectorului zootehnic pentru continua consolidare a gospodăriei, colectiviştii noştri sînt hotărîţi să sporească şi mai mult numărul animalelor de producţie şi productivitatea acestora, să vîndă statului cantităţi tot mai mari de lapte, carne, lînă, ouă etc., contribuind astfel la o tot mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu produse de origină animală.

CORNEL DĂNILĂ
inginer zootehnic

Sectorul avicol în plină afirmare

Propriu-zis, bazele sectorului avicol au fost puse încă din primii ani de activitate ai colectivei. Darea de seamă din 1952, bunăoară, consemnează că gospodăria a încheiat acel an cu un efectiv de 110 păsări-matcă. Început modest, de bună seamă. Cu trecerea anilor însă s-a cristalizat tot mai mult în mintea colectiviştilor ideea că păsările sînt rentabile, că ele aduc venituri mari cu cheltuieli destul de reduse. Însăşi experienţa gospodăriei, acumulată an de an, i-a condus către această concluzie. Documentele de partid şi de stat apărute în ultima vreme, au avut darul de a-i îndemna pe membrii gospodăriei din Pecineaga să dezvolte şi mai mult sectorul avicol.

Sporind de la un an la altul numărul păsărilor, gospodăria a ajuns să crească anul acesta un număr de 25.000 de găini, raţe şi gîşte, din care 10.000 vor fi oprite pentru matcă. Aceasta înseamnă că la fiecare sută de hectare cerealiere colectiviştii de aici au crescut cîte 920 de păsări.

Făcîndu-şi calculele la început de an, colectiviştii din Pecineaga şi-au plănuit să obţină din creşterea păsărilor 142.000 de lei. Se vede treaba însă că ei au fost foarte modeşti în aprecierea posibilităţilor de care dispune acest sector, de vreme ce prevederea lor a fost deja depăşită. Căci, aşa după cum arată scriptele contabile, pînă la sfîrşitul lunii septembrie gospodăria a realizat din sectorul avicol venituri băneşti în sumă de 149.823 de lei. Aceşti bani au fost obţinuţi din vînzarea către unităţile comerciale achizitoare şi pe piaţă a 8.330 de păsări şi peste 100.000 de ouă. Pînă la sfîrşitul anului, gospodăria va mai valorifica alte circa 5.000 de păsări şi un însemnat număr de ouă. Venitul bănesc pe care-l va aduce sectorul creşterii păsărilor pe întregul an va trece cu mult peste 200.000 de lei.

Aşa stînd lucrurile, acestea fiind rezultatele, nu e de mirare că membrii gospodăriei au hotărît, încă de pe acum, ca în anul viitor, pe lîngă cele 10.000 de păsări-matcă pe care le vor reţine anul acesta să mai crească alte 25.000 de capete. Se poate spune deci cu toată tăria că la colectiva din Pecineaga creşterea păsărilor este un sector în plină afirmare.

Asemenea construcţii, nouă la număr, destinate creşterii păsărilor a ridicat gospodăria în aceşti ani.

Vizita tovarăşilor Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Ion Gheorghe Maurer în Indonezia

(Urmare din pag. 1-a)

vernatorul Jawei de vest, şi alte persoane oficiale.

De la Djakarta pînă la fluviul Tjitarum, unul din cele cinci mari fluvii ale insulei Jawa, pe care se construieşte marea hidrocentrală, sînt 120 de km. Drumul străbate locuri şi localităţi de o deosebită frumuseţe. Convoiul de maşini a trecut printre plantaţii de cauciuc şi păduri de tek, printre bananieri şi cocotieri.

Cel mai frumos, cel mai impresionant aspect al călătoriei a fost însă entuziasmul zecilor şi zecilor de mii de oameni care de-a lungul întregului drum de 120 de km, şi mai ales în localităţile importante, i-au aşteptat pe oaspeţii romîni şi i-au salutat cu însufleţire, au dansat şi cîntat. Pretutindeni fluturau steguleţe ale Republicii Populare Romîne, alături de steguleţele alb-roşii ale Indoneziei. Zeci de mii de indonezieni au ţinut să-i întîmpine pe solii poporului prieten romîn şi atunci cînd aceştia s-au înapoiat de la Djatiluhur la Djakarta.

„Sahabat" — prietenie ; „Merdeka" — libertate erau cuvintele care răsunau cel mai puternic în aclamaţiile de salut ale populaţiei. „Merdeka" a fost lozinca de luptă a poporului indonezian în timpul îndelungatei robii coloniale, „Merdeka" este astăzi expresia bucuriei de a trăi în libertate şi totodată salutul care se adresează oaspeţilor dragi, prietenilor.

Pe şantierul marelui baraj, conducătorii statului romîn au fost primiţi de Sargito Sarwond, secretar general al Ministerului Lucrărilor Publice, care le-a dat ample explicaţii asupra caracteristicilor construcţiei. Această mare lucrare are o însemnătate deosebită pentru economia Indoneziei, pentru dezvoltarea bazei sale energetice. Hidrocentrala va juca un rol important în viaţa populaţiei din insula Jawa, pe care trăieşte aproape două treimi din populaţia ţării. Acest complex energetic, prevăzut să intre în funcţiune în următorii trei ani, va produce 150 000 de kW energie electrică. Împreună cu centralele electrice existente şi cu cele aflate în construcţie, Jawa de vest va dispune, într-un viitor apropiat, de 459 000 kW energie electrică. Prin darea în folosinţă a complexului hidroenergetic se vor putea iriga, cu ajutorul apelor îmblînzite ale fluviului Tjitarum, 240 000 de hectare pe care se va cultiva orez. Potrivit calculelor, aceasta va permite să se sporească producţia de orez cu 624 000 de tone. Aceasta va fi o contribuţie serioasă la rezolvarea problemei satisfacerii cerinţelor de orez ale pieţii interne. Totodată, 3 milioane de metri cubi de apă potabilă vor fi destinaţi îmbunătăţirii aprovizionării cu apă a Djakartei şi altor oraşe din împrejurimi. Pe malul lacului de acumulare se va amenaja un mare şi frumos centru turistic.

Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Ion Gheorghe Maurer s-au interesat îndeaproape despre diversele aspecte ale construcţiei şi i-au informat pe specialiştii indonezieni despre marile construcţii hidroenergetice din Romînia şi despre proiectele privind amenajarea Dunării.

Referindu-se la experienţa constructorilor de hidrocentrale din R. P. Romînă, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat că ar fi folositor dacă specialişti indonezieni ar vizita ţara noastră.

La rugămintea unui reporter al radiodifuziunii indoneziene, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a apreciat importanţa lucrării şi munca harnicilor constructori indonezieni, exprimîndu-şi totodată satisfacţia pentru explicaţiile amănunţite pe care le-a primit.

În cinstea oaspeţilor, la clubul şantierului, o orchestră javaneză a cîntat numeroase melodii, multe cunoscute iubitorilor de muzică din ţara noastră.

În cursul după-amiezii, oaspeţii romîni s-au întors la Djakarta.

Ştiri externe

● La 2 octombrie a avut loc la Gorni Milanovat ceremonia reînhumării rămăşiţelor pămînteşti ale celor 408 soldaţi, sergenţi şi ofiţeri sovietici căzuţi pe aceste meleaguri în luptele din toamna anului 1944. La ceremonie au participat L. I. Brejnev, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care se află în vizită în R.P.F. Iugoslavia şi persoanele care îl însoţesc, I. Broz-Tito, preşedintele R.P.F. Iugoslavia, şi alţi conducători ai Iugoslaviei, precum şi reprezentanţi ai organelor locale ale puterii de stat, ai organizaţiilor politice şi obşteşti. De asemenea, au participat peste 25 000 de locuitori din oraşul Gorni Milanovat şi din împrejurimi.

Cu prilejul ceremoniei, L. I. Brejnev şi I. Broz-Tito au rostit cuvîntări.

● N. S. Hruşciov, şeful guvernului sovietic, a sosit în ziua de 3 octombrie la Taşkent, capitala Uzbekistanului, unde a vizitat Institutul unional de cercetări ştiinţifice în domeniul culturii bumbacului, care se află lîngă Taşkent. El s-a întreţinut cu oameni de ştiinţă ai Institutului.

● Ministrul afacerilor externe al Republicii Democrate Populare Algeria, Mohammed Khemisti, a transmis oamenilor sovietici cu ocazia interviului acordat corespondentului din Alger al ziarului „Izvestia", „cele mai calde sentimente de mulţumire". El a spus : „În toţi anii de luptă am ştiut că marele popor sovietic este de partea noastră. În prezent studiem cu o atenţie uriaşă experienţa sovietică de construire a noii societăţi". Subliniind că colaborarea prietenească dintre Uniunea Sovietică şi Algeria se va dezvolta şi întări, Mohammed Khemisti a declarat că atît el cît şi preşedintele Consiliului de Miniştri, Ahmed Ben Bella, sînt profund emoţionaţi de cuvintele calde din mesajul lui N. S. Hruşciov, care le-a fost adresat.

● În discursul inaugural al celei de-a treia legislaturi a Parlamentului ghanez, preşedintele Ghanei, Nkrumah, a spus printre altele, că ţara sa va continua să militeze pentru apărarea păcii în lumea întreagă, pentru eliberarea întregii Africi şi pentru victoria politicii de neutralitate.

● Comitetul al patrulea de tutelă al O.N.U. a hotărît să înceapă examinarea problemelor legate de situaţia din Rhodesia de sud, unde, după cum a subliniat delegatul Ghanei, s-a creat o situaţie gravă în urma interzicerii partidului african Zimbabw şi a arestării conducătorilor săi. Delegatul Ghanei a subliniat necesitatea luării de măsuri urgente de către O.N.U.

● Preşedintele Republicii Finlanda, Urho Kekkonen şi soţia, îşi petrec concediul de odihnă în Uniunea Sovietică, la invitaţia preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov.

NOTĂ

Un steag care nu mai flutură

Acordul cu privire la Irianul de vest, intervenit în august 1962 între reprezentanţii Indoneziei şi Olandei, prevede trecerea de la 1 octombrie a.c. a acestui străvechi teritoriu al Indoneziei sub administraţia Organizaţiei Naţiunilor Unite, iar de la 1 mai 1963 sub administraţia Indoneziei.

Aşadar, de la 1 octombrie steagul olandez a încetat de a mai flutura deasupra Irianului de vest. A început deci sfîrşitul dominaţiei coloniale în Irianul de vest, lucru pe care guvernul olandez, după cum a mărturisit reprezentantul Olandei la O.N.U., a fost nevoit să-l accepte cu mare „strîngere de inimă".

E lesne de înţeles această „strîngere de inimă", dacă te gîndeşti că prin realipirea Irianului de vest la Indonezia, colonialiştii îşi iau pentru totdeauna tălpăşiţa de la imensele bogăţii ale Irianului de vest. O! cîte case de bani n-au umplut colonialiştii olandezi (mînă în mînă cu cei nord-americani) din jefuirea aurului şi fierului, a petrolului şi uraniului, a metalelor neferoase aflate în subsolul Irianului de vest. Aceste comori vor înceta să existe pentru colonialiştii care le-au jefuit atîta amar de vreme, aşa cum a încetat să mai fluture steagul olandez deasupra Irianului de vest.

R. S.

Să fie intensificat ritmul lucrărilor de toamnă

În raionul Paşcani

(Urmare din pag. 1-a)

de hectare cu grîu. Pînă la aceeaşi dată ei au semănat 215 hectare, adică 50 la sută din suprafaţa planificată. Atît colectiviştii din Muncelul cît şi cei din Hălăuceşti sînt hotărîţi ca pînă la data de 8 octombrie să termine însămînţarea grîului, respectînd astfel recomandările Consiliului Superior al Agriculturii.

Rezultate bune la însămînţarea grîului au obţinut şi gospodăria colectivă Moţca, care a însămînţat 107 hectare cu grîu, din cele 420 hectare planificate, gospodăria colectivă din Vatra Paşcani care a însămînţat peste 40 la sută din suprafaţa planificată, gospodăria colectivă din Fîntînele şi altele.

Sprijin concret gospodăriilor tinere!

Cu toate că în raion sînt o seamă de gospodării fruntaşe la lucrările de toamnă, totuşi din cele 16 020 hectare planificate a fi însămînţate cu grîu, n-au fost însămînţate decît 3 238 de hectare, ceea ce înseamnă mai puţin de 25 la sută. O rămînere serioasă în urmă se constată şi la cultura orzului. Din cele 937 de hectare planificate n-au fost însămînţate decît 141 de hectare. De asemenea, pe raion au fost planificate a se însămînţa 1 000 de hectare cu secară pentru masă verde. Din lipsă de preocupare pentru asigurarea seminţelor, n-au însămînţat decît circa 50—60 de hectare cu secară pentru masă verde.

Se pune întrebarea : Cum explică consiliul agricol raional această stare de lucruri ? De ce n-au fost luate măsuri energice pentru asigurarea seminţei de secară ? In cursul lunii septembrie, inginerii din gospodăriile colective au fost chemaţi, în 10 zile, de 6 ori la raion pentru întocmirea diverselor situaţii etc.

Fiind sustraşi din gospodării, inginerii n-au avut timp suficient să se ocupe de problemele principale cum sînt : organizarea şi pregătirea recoltării şi însămînţărilor de toamnă, condiţionarea seminţelor, transportul îngrăşămintelor în cîmp etc. fapt ce a dus ca în gospodăriile colective ca : Baltagi, Băiceni, Luncani, Stroieşti şi multe altele să se însămînţeze numai 10—15 hectare cu grîu.

Este ştiut că în raion sînt multe gospodării tinere care au nevoie în permanenţă de ajutorul cadrelor tehnice. De aceea, este necesar să se dea toată atenţia sprijinirii acestor unităţi, ajutîndu-le în mod concret să-şi organizeze mai bine munca, pentru a putea efectua însămînţarea grîului la timp şi în bune condiţii.

ACTUALITATEA INTERNAŢIONALĂ

Cuba şi uneltirile agresive ale S.U.A.

Isteria organizată de S.U.A. în jurul problemei cubane atinge în aceste zile din nou un punct culminant. În timp ce la New York, la sediul O.N.U. se dezbat în mod oficial o serie de probleme legate de interesele vitale ale umanităţii, în culisele acestei organizaţii reprezentanţii oficiali ai S.U.A. desfăşoară o activitate febrilă, exercită presiuni asupra aliaţilor din N.A.T.O. şi ţărilor latino-americane pentru a le obliga să ia diverse măsuri de represalii împotriva Cubei.

O serie de exponenţi ai propagandei americane fac mare zarvă în jurul faptului că, prin asistenţa militară pe care U.R.S.S. s-a hotărît s-o acorde la cererea guvernului cuban, ar fi fost violată doctrina Monroe.

Ce este de fapt această doctrină ? Ea nu este altceva decît o simplă declaraţie a preşedintelui Monroe, redactată şi trimisă Congresului S.U.A. în 1823. Declaraţia arăta că S.U.A. nu intenţionau să intervină în treburile europene, că Europa nu trebuie să intervină în treburile emisferei celor 2 Americi şi că S.U.A. vor recunoaşte guvernul de facto al oricărei ţări drept guvern de jure.

Cît de mult a fost respectată prima parte a doctrinei care prevede că S.U.A. nu vor interveni în treburile europene, o demonstrează cu prisosinţă bazele militare şi sutele de mii de uniforme americane din Europa. Cît de mult respectă guvernul S.U.A. ultima parte a doctrinei în ceea ce priveşte recunoaşterea guvernului de facto al oricărei ţări se vede din atitudinea faţă de R. P. Chineză, R. D. Germană, R. D. Vietnam, R.P.D. Coreeană etc.

Cît priveşte partea de mijloc a doctrinei care este invocată pentru a justifica intervenţia împotriva Cubei, este suficient să amintim că nu o ţară europeană a ocupat Cuba în timpul regimului Batista, că nu o ţară europeană ci însăşi S.U.A. au organizat intervenţia de la Playa Giron a contrarevoluţionarilor fugiţi din Cuba.

Un simplu petec de hîrtie, reprezentînd idei de politică externă americană lansată în 1823 şi încălcate de practica Departamentului de Stat, nu poate reprezenta nici măcar o fărîmă de argument, oricîte acrobaţii verbale ar încerca propaganda americană.

Revista britanică „Tribune", trăgînd consecinţele unei asemenea absurdităţi, scria că aplicarea doctrinei Monroe acum, citäm „este ca şi cum preşedintele Kennedy ar hotărî că actualul comerţ britanic cu Uniunea Sovietică periclitează angajamentele S.U.A. de a apăra Europa ; pasul următor ar fi o invazie a oraşului Brighton de către persoane de origină britanică finanţate de americani".

Alte „argumente" aduse pentru a justifica intervenţia împotriva Cubei şi anume faptul că întărirea capacităţii militare a Cubei ar ameninţa S.U.A. este atît de ridicol însăşi prin enunţarea sa încît s-ar putea crede că S.U.A. este doar o mică insuliţă aşezată la 90 km. de marele continent cuban. Că S.U.A. ia măsuri oficiale de agresiune împotriva Cubei şi nu invers, că guvernul cuban a fost obligat să recurgă la ajutor militar sovietic, numai în urma pregătirilor de război ale S.U.A., de aceste realităţi uită să amintească propaganda S.U.A., după cum omite să evoce această situaţie jenantă faţă de logică şi bun simţ în care s-a pus S.U.A. În timp ce Uniunea Sovietică a declarat în permanenţă şi a dus efectiv o politică de coexistenţă paşnică faţă de o serie de ţări capitaliste vecine, S.U.A. au organizat o întreagă reţea de baze militare americane în imediata apropiere a graniţelor U.R.S.S. După cum era şi firesc pentru guvernul sovietic care promovează neabătut pacea în lume, el nici n-a declarat că va dezlănţui războiul împotriva ţărilor care au acceptat să devină baze militare americane, nici n-a organizat o blocadă economică împotriva lor. În schimb, S.U.A. care n-au fost şi nici nu sînt ameninţate de Cuba, au sărit în sus cu ameninţarea războiului, în clipa cînd această insulă îndepărtată s-a hotărît să recurgă la ajutor militar, de o mie de ori justificat în urma invaziei sprijinită de S.U.A. anul trecut şi a zîngănitului de arme recent. Cele 2 atitudini sînt grăitoare prin ele însile şi nu mai au nevoie de comentarii.

Motivul real al isteriei războinice declanşate în presa americană este temerea S.U.A. că exemplul Cubei a devenit şi mai molipsitor pentru celelalte ţări latino-americane, după eşecul „Alianţei pentru progres" care n-a rezolvat cu nimic gravele probleme care se pun continentului sud-american.

Presiunile exercitate în ultimul timp de S.U.A. împotriva ţărilor N.A.T.O. pentru organizarea unui embargo comercial împotriva Cubei (respinse de Anglia care efectuează 15% din transportul spre Cuba şi acceptate imediat de R.F.G.) ca şi convocarea unei conferinţe secrete de 2 zile a 19 ţări latino-americane, urmăresc, pe lîngă încercarea de a sufoca din punct de vedere economic Cuba, şi pregătirea psihologică a unei intervenţii militare împotriva Cubei. Manevrele îndreptate împotriva Cubei, de la blocada economică pînă la ameninţarea cu războiul primejduiesc pacea în lume. Vigilenţa popoarelor va pune capăt unor asemenea manevre periculoase.

U.R.S.S.

Sovhoz - agrooraş

Un panou situat pe şoseaua Kaşirsk, la 60 de km sud-est de Moscova, arată că aici se află „Şantierul de construcţii al sovhozului „Zorile comunismului".

Sovhozul este una din cele mai mari gospodării din regiunea Moscovei. El are 30 000 de hectare de pămînt şi peste 10 000 de vite cornute mari. Totul aici este nou : construcţiile necesare gospodăriei, casele de locuit de tip orăşenesc, palatul cultural, stadionul, grădiniţa de copii, garajele...

Sovhozul este un adevărat agrooraş care se dezvoltă repede. Primele clădiri au început să fie construite în vara anului 1961 cînd au venit aici brigăzi comsomoliste — de tineret. În tînărul agrooraş vor locui 3 000 de persoane. Contururile lui sînt clare de pe acum. Au şi fost construite comunicaţiile subterane, în locuinţe au fost introduse gazul, electricitatea.

Strada principală a agrooraşului capătă aspectul unei artere orăşeneşti. Pe trotuare au fost plantaţi copaci tineri, se instalează corpuri de iluminat.

În piaţa centrală a agrooraşului va fi ridicat un monument al lui V. I. Lenin. În prezent aici se construieşte un mare bloc de locuinţe, la parterul căruia vor funcţiona magazine şi instituţii social-culturale.

Constructorii acordă o mare atenţie finisării faţadelor clădirii. Ei aleg cu multă grijă culorile care să corespundă cît mai bine împrejurimilor pitoreşti ale agrooraşului.

R.P. BULGARIA

Sere mobile

Institutul de culturi leguminoase din Plovdiv a construit sere în formă de tunel, mobile, foarte comode, din „ţigle" din politen — sîrmă de oţel acoperită cu politen. Serele mobile pot fi folosite pentru cultivarea legumelor ce se coc devreme ca şi pentru uscarea tutunului.

Cîteva metode privind păstrarea cartofilor

(Urmare din pag. 1)

noaptea, cînd temperaturile sînt mai scăzute. Cînd temperatura din depozit se stabilizează la 2-3 grade, iar afară scade la zero grade C, depozitul se va ţine închis aerisindu-se numai ziua.

În lipsa depozitelor permanente, cartofii se vor păstra în silozuri. Pentru silozuri se va alege un loc (apropiat de sediul gospodăriei, de şosea sau în cazul cartofilor de sămînţă în apropierea locului de plantare), accesibil pe orice timp, pe un teren plan şi mai ridicat, ca să nu stagneze apa, un teren adăpostit de vînturile reci dominante prin clădiri sau perdele de protecţie.

Dimensiunile silozului vor fi de : 1,20 — 1,50 m. lăţime, 20 — 25 cm. adîncime, 0,90 — 1 metru înălţime, iar lungimea după nevoie, de preferat 10-15 metri. Silozurile se fac perechi-perechi, la o distanţă de 4 metri între două silozuri şi de 8 metri între două perechi de silozuri. La 1 metru lungime de siloz intră 500-600 kg. cartofi.

O dată locul ales, se va proceda la pichetarea silozurilor după dimensiunile indicate, fixîndu-se prin ţăruşi de lemn colţurile fiecărui siloz în parte. Se face apoi săpătura de 20-25 cm după sfoară, se aşează pămîntul rezultat din săpătură de o parte şi de alta a silozului, folosindu-se mai tîrziu la acoperirea cartofilor. La mijlocul fiecărui siloz şi pe toată lungimea lui se sapă un şănţuleţ de 20 cm lăţime şi 20 cm adîncime, peste care se aşează un grătar din lănţeţi sau tulpini de floarea-soarelui, nuiele etc. Acest şănţuleţ de aerisire trebuie să depăşească lungimea silozului, cu cel puţin 25-30 cm la fiecare capăt al silozului.

Cartofii destinaţi păstrării în silozuri, trebuie bine aleşi ca şi pentru păstrarea în depozite permanente. În cazul cartofilor atacaţi de mană este necesar să se facă în prealabil o însilozare provizorie în grămezi, acoperite bine cu paie, pe timp de 2 săptămîni. După acest interval de timp, se face o alegere riguroasă a tuberculilor bolnavi după simptomele evidente, caracteristice manei (coloraţie cenuşie a coajei, depresiune la suprafaţa tuberculului), prin eliminare. Cartofii sănătoşi astfel aleşi se însilozează apoi pe loc definitiv, supraveghindu-se cu multă grijă în tot cursul păstrării.

Încărcarea silozurilor cu cartofi se face direct din căruţe, camioane, remorci sau din coşuri prin turnare. Cartofii se aşează în silozuri sub formă de prismă, egalîndu-se marginile şi coama ca să fie de aceeaşi înălţime pe toată lungimea silozului. Pentru aceasta marginile se fixează de la început cu nişte scînduri sau lemne, cînd se toarnă primul strat de cartofi.

O dată cu umplerea silozului, se pun din distanţă în distanţă, din 3 în 3 metri, tuburi verticale de aerisire, confecţionate din scîndură sau snopi de floarea-soarelui ori de cînepă. Tuburile se fac cu deschidere pătrată sau triunghiulară, cu latura de 20 cm lăţime, iar lungimea se calculează astfel ca să depăşească coama silozului cu cca. 15-20 cm. La capătul exterior, aceste coşuri de aerisire se fac cu un acoperiş mic de scîndură pentru a se preîntîmpina pătrunderea apei din ploi în interiorul silozului. Coşurile de aerisire se înfăşoară cu paie în partea, care se aşează în masa cartofilor şi anume ca să nu îngheţe cartofii din jurul coşului prin care circulă aer rece de afară. Tuburile de aerisire se aşează cu capătul de jos pe grătarul de la baza silozului.

Tot odată cu încărcarea cartofilor în siloz se vor pune şi tuburile pentru controlul temperaturii şi anume unul se va aşeza la baza silozului, în partea nordică, altul la mijlocul silozului (la 30-40 cm de la coamă) şi unul pe coamă.

După umplerea silozului, cartofii se acoperă cu un strat de 25-30 cm grosime paie uscate, peste care se pune un strat subţire de pămînt mărunt ca să ţină paiele să nu le zboare vîntul. Coama silozului se lasă la început acoperită numai cu paie, fără pămînt şi ca să nu pătrundă apa din ploi se acoperă cu coceni de porumb puşi deacurmezişul. Cînd temperatura de afară scade la zero grade C, se îngroaşă stratul de paie la 40 cm, iar pe deasupra se pune un strat gros de pămînt bine mărunţit de 40-50 cm. Grosimea stratului de acoperire trebuie să fie la baza silozului mai mare şi anume de 1,2 — 1,3 metri grosime. În timpul gerurilor mari din cursul iernii, silozurile se acoperă suplimentar cu paie, coceni de porumb. Tuburile de aerisire de la baza silozului şi cele verticale se ţin astupate cu şomoioage de paie.

Buna păstrare a cartofilor în silozuri depinde în mare măsură de sistemul de aerisire al silozului, de modul în care este supravegheată păstrarea cartofilor depozitaţi în siloz.

Supravegherea silozurilor se realizează prin controlul zilnic al temperaturii, pentru măsurarea căreia se poate folosi un termometru special sau un termometru obişnuit. Temperatura din siloz ridicată la începutul păstrării, scade treptat, treptat, o dată cu răcirea timpului prin deschiderea şi închiderea tuburilor de aerisire în raport cu temperatura exterioară. Dacă temperatura din siloz se ridică în cursul iernii, pe timpul gerurilor mari, la 7-8 grade, aceasta dovedeşte un început de putrezire al cartofilor. In astfel de cazuri se face la început o aerisire a silozului prin copci făcute din loc în loc şi ţinute deschise numai în timpul zilei. Dacă temperatura nu scade totuşi, atunci se trece la deschiderea silozului şi alegerea cartofilor, bineînţeles dacă timpul de afară permite acest lucru, fără pericol de îngheţ.

Un alt sistem de păstrare al cartofilor, practicat la noi în ţară în Moldova de nord şi în Transilvania, este în gropi sau tranşee.

Gropile sînt recomandabile pentru regiunile cu apa freatică la adîncime mai mare. Tranşeele sau gropile se fac dreptunghiulare, late de 1 m, adînci de 0,8 — 1 metru, iar lungimea după nevoie. La calcularea numărului necesar de gropi trebuie avut în vedere că la 1 m. c. intră 500-600 kg. cartofi, iar în cazul stratificării cu pămînt 350 kg. cartofi. Gropile se parcelează ca şi silozurile paralel, perechi, perechi, la 3-4 m. depărtare între două gropi.

Gropile se încarcă cu cartofi bine aleşi, astfel ca să rămînă pînă la suprafaţa pămîntului un spaţiu gol de 15-20 cm, care se umple cu pămînt rămas din săpătură. Pe măsură ce se răceşte timpul de afară, stratul de pămînt de îngroaşă, aşezîndu-se sub formă de coamă cu vîrful de 40-50 cm, iar marginile să treacă de marginile gropii cu 25-30 cm. Grosimea totală a stratului de pămînt ce acoperă cartofii trebuie să fie de 0,9 — 1 metru. Iarna, cînd gerurile sînt foarte mari, se acoperă cu snopi de coceni, zăpadă etc.

Gropile ca şi silozurile trebuie prevăzute de la început cu tuburi de control al temperaturii, care se introduc în interior, o dată cu depozitarea cartofilor. Tuburile de control se ţin tot timpul astupate şi se deschid numai în momentul măsurării temperaturii.

Trebuie avut în vedere că în primăvară, atît la silozurile aeriene cît şi la gropi, nu trebuie să se îndepărteze prea devreme pămîntul de la suprafaţă, întrucît poate surveni un îngheţ tîrziu. Silozul se va descoperi atunci cînd timpul de afară devine mai constant şi temperatura din interior este prea ridicată.

Oricare ar fi sistemul de păstrare adoptat, trebuie ştiut că reuşita lui depinde de respectarea cu stricteţe a normelor indicate în acest scop. Reuşita în păstrarea cartofilor se apreciază după procentul de pierderi, starea sanitară a tuberculilor şi gradul de încolţire. Cartofii bine păstraţi trebuie să fie neîncolţiţi, perfect sănătoşi, avînd însuşirile culinare şi seminale bune.

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii